

ЛИДЕР

ЈУ Средња пољопривредна школа - Бар

број 12, мај 2015. године

ШКОЛА НЕКАД

ЈУ Средња пољопривредна школа наставља традицију прве пољопривредне школе у Црној Гори, основане далеке 1875. године у Даниловграду, чији је назив био „Књажевска црногорска земљодјелска школа“. Почела је са радом 13. маја 1875. и радила под непосредним надзором Просвјетног одјељења на Цетињу. Након неколико прекида рада и пресељења у друге градове Црне Горе, почетком 1933. године Школа наставља рад у Бару, под називом Специјална пољопривредна школа за јужне културе „Тополица“. Од тада Школа дјелује у континуитету.

Средња пољопривредна школа у Бару формирана је рјешењем Министарства пољопривреде и шумарства СРЦГ, број 7946 од 29. маја 1946. године.

Имала је различите називе током свог постојања: Средња пољопривредна школа, Пољопривредни школски центар „Душан Влаховић“, од 1976. године Биотехнички образовни центар „Душан Влаховић“, а од 28. 12. 1993. године поново Средња пољопривредна школа.

Најзначајнија признања која су ученици и радници Школе добили су:

- Републичка награда у области образовања „Октоих“ за 1995. годину,
- Орден заслуга за народ са сребрним зрацима за нарочите заслуге у стручном образовању кадрова и допринос унапређивању пољопривреде свога подручја,
- Награда ослобођења Бара за остварене резултате у образовању кадрова пољопривредне струке,
- Златна плакета Задружног савеза Југославије у знак признања за изузетан допринос развоју пољопривреде и шумарства.

ШКОЛА ДАНАС

Школа обавља образовну дјелатност у сљедећим подручјима рада:

- Пољопривреда, прехрана и ветерина
- Саобраћај и комунације
- Услуге
- Машинство и обрада метала.

Ове школске године уписано је 512 ученика распоређених у 21 одјељење, 5 сектора рада и 8 образовних профила, од чега 6 на четвртој степену и 2 на трећем степену стручности. Колектив се састоји од укупно 60 радника. Наставни процес реализују 42 наставника теоријске и практичне наставе.

По броју ученика и запослених радника Школа не спада у велике школе, али сложен и захтјеван образовно - васпитни задатак годинама успјешно обавља.

140. рођендан Школа слави у већ препознатљивој атмосфери, коју сваки нови члан колектива и гост Школе окарактерише као веома позитивну. На такав етос Школе смо посебно поносни.

Редакција

РИЈЕЧ УРЕДНИКА

Кад славимо прошлост, чинимо част будућности. Тако размишља свако ко осјећа себе и иде крупним корацима напријед. Сваки корак мјеримо претходним и остављамо траг у времену, које је најбоље мјерило свих ствари. Како то вријеме преточити у ријечи, кад „ништа не издаје човјека као памћење и ништа не вара као ријеч“? Зато треба бити опрезан: изговорена ријеч и протекло вријеме не могу се вратити. Ипак, иако односи, вријеме и доноси све, ко га дочекати умије. Оно изриче правду и ставља све ствари на своје мјесто. Зато вјерујмо само дјелима, вјерујмо трајању у времену! Имамо 140 разлога за то!

140 година, два просјечна људска живота, а нигдје бора, нигдје умора! Она - вјечно млада и насмијана, вјечно између петнаест и осамнаест, као њени ученици. Од њих се најбоље учи умијеће живљења, тај највећи наук: како остати увијек млад. Она, наша школа, научила је тај наук за петицу! И нека је нико не назове Старом Дамом! Нека јој само пожели срећан 140. рођендан и још много љета! Ми то чинимо овим Лидером, дванаестим по реду, чинимо то ријечју и сликом – само то имамо. Како смо се „снашли у тој немаштини“, како би рекао велики пјесник, процијените сами! Читајте нас и - славите са нама са осмијехом на лицу, јер „од свих дана највише је изгубљен онај у коме се нијесмо насмијали“!

Живанка Крговић, проф.

IMPRESSUM

Часопис „Лидер“
Број 12- мај, 2015.

Издаје:
**ЈУ Средња пољопривредна
школа Бар**

За издавача:
**Бранислав Кнежевић,
директор**

Уредник:
Живанка Крговић, проф.

Компјутерска обрада:
Зоран Василков

Штампа:
ИВПЕ, Цетиње

Тираж: 250

РЕДАКЦИЈА:

Дарија Тривић IV-1
Ксенија Влаховић IV-1
Јована Вукославић IV-1
Снежана Букумира IV-1
Милица Никотић IV-1
Тијана Грубач IV-1
Сандра Мандић IV-1
Стефан Чабаркапа IV-2
Сандра Илинчић IV-2
Енера Османи IV-2
Вук Ракочевић IV-4
Јанко Јоксимовић IV-5
Горан Гвозденовић IV-5
Милица Мировић IV-5
Јелена Чарапић IV-5
Мирко Конатар III-2
Марина Кувелић III-3
Маја Мрдак III-3
Џевахире Туша III-5
Милица Гутић III-5
Елвира Нилић II-1
Никола Грубач II-3
Клим Бакламов II-3
Марија Милићевић II-4
Жаклина Пецовић I-5
Жељана Поповић I-5

Бранислав Кнежевић, **директор**
Мр Дарко Јелић, **проф.**
Миланка Окука, **педагог**
Бранка Ђаласан, **проф.**
Неђељко Кнежевић, **координатор практ.
наст.**
Мр Тања Крагуљ, **проф.**
Андреа Нововић, **проф.**
Божидар Ичевић, **проф.**
Анастасија Бановић, **проф.**
Станиславка Стевовић, **проф.**
Санида Лаковић, **сарадник у настави**

Ријеч директора

Свјесни смо чињенице да је улагање у образовни систем са становишта његовог крајњег циља најисплативије, јер је његов резултат едукована, самосвјесна личност, која је на индивидуалном плану потпуно оспособљена за рад и живот, а на ширем, друштвеном, користан члан друштва. Зато су наша залагања у том смислу максимална у оквиру наших могућности.

У години значајног јубилеја, 140 година традиције Школе, преиспитујемо себе колико смо напредовали у односу на претходна постигнућа у разним областима васпитно – образовног рада. То је заиста неопходно, јер је овако дуга традиција Школе велика обавеза. Будући да смо досадашњим активностима поставили високе стандарде, трудимо се да их као колектив пратимо и, колико је год могуће, унаприједимо све сегменте рада Школе. Задовољни смо што шира друштвена заједница препознаје наше напоре и конкретне резултате рада.

На плану повећања заинтересованости за упис на постојеће образовне профиле може још много да се уради. Ове године упис ће се вршити на осам образовних профила, од чега је шест профила четвртог и два трећег степена. Сигурни смо да је искуство Школе на плану образовања ових кадрова гарант успјеха.

Стално наглашавајући да су сви „са друге стране катедре“ оvdје због ученика, а не ученици због њих, значајну пажњу поклањамо томе да наш наставни кадар иде у корак са временом. У том циљу се улаже у едукацију кадра кроз разне семинаре и обуке у којима наши професори и сарадници учествују. Актуелни концепт цјеложивотног учења односи се не само на професоре и сараднике у

настави, већ и на Управу Школе. Директор је ту да буде „први међу једнаким“, а лидери у суштинском смислу треба да буду сами ученици. Мој (и задатак свих нас) је да ослушкујемо њихове жеље, поштујемо њихова стремљења и да их пратимо на путу сазријевања. Задатак савременог школства и јесте превазилажење концепта наставе у којој су ученици само пасивни посматрачи. Циљ је њихово укључивање у образовни процес као активних чинилаца. Они треба да су иницијатори позитивних промјена, а ми смо туда их подржимо и правилно усмјеримо. У том циљу пажњу поклањамо и праћењу стандарда на пољу савремене технологије у области наставних средстава. Такође водимо рачуна о оплемењености ентеријера због што пријатније атмосфере у Школи. Наглашавамо квалитетну сарадњу са локалном заједницом, као и школама у Бару и окружењу.

Поносни смо на чињеницу да је Школа препознатљива по етосу у најпозитивнијем смислу. Циљ нам је да тако и остане.

Директор, Бранислав Кнежевић, дипл. инж.

Портал за оцјене

Ове школске године ученици морају бити искренији према родитељима када је у питању успјех у школи. Прошло је вријеме замајавања (да не кажем неку тежу ријеч) родитеља. Технолошке повољности омогућиле су и родитељима праћење резултата и комуникацију са одјељењским старјешином без доласка у школу. Од 29. септембра 2014. године у оквиру MEIS пројекта, Министарство просвјете Црне Горе креирало је портал за оцјене (www.ocjene.edu.me).

Његова примјена је једноставна. Да би приступили овом порталу

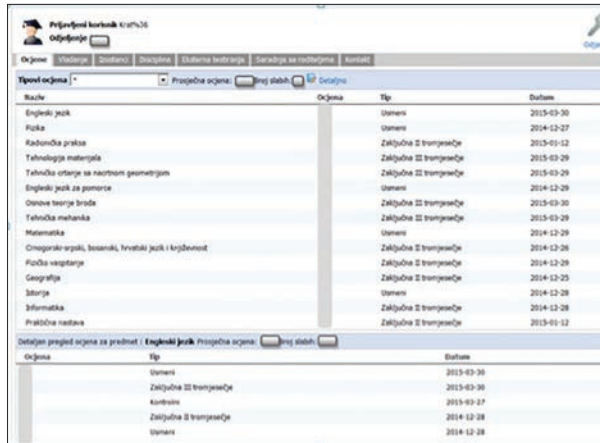
родитељи од одјељењског старјешине за своје дијете добију регистроване корисничке податке и шифру.

Када отворе портал www.ocjene.edu.me уносе корисничке податке, лозинку и контролне симболе, након чега се пријављују. На порталу родитељу су доступни резултати само за његово дијете.

Родитељу портал омогућава увид у: оцјене из свих предмета, тип оцјене, вријеме уноса, средњу оцјену по предметима и др. Осим тога, доступни су подаци о изостанцима, дисциплинским мјерама, владању и екстерном тестирању.

Таб сарадња са родитељима даје информације о родитељским састанцима, излетима, екскурзијама и др. У дијелу контакт, родитељ може поставити питање одјељењском старјешини на које ће e-mail-ом добити одговор.

мр Вучко Асовић, проф.

ПЛАН УПИСА УЧЕНИКА У I РАЗРЕД ЗА ШКОЛСКУ 2014/15.г.

СЕКТОРИ	Ред. број	Образовни програм	Степен стручне спреме	Број одјељења	Број ученика
Пољопривреда, прехрана и ветерина	1.	Пољопривредни техничар	IV	1	30
	2.	Прехрамбени техничар	IV	1	30
	3.	Ветеринарски техничар	IV	1	30
Саобраћај и комуникације	4.	Пекар	III	1	30
	5.	Наутички техничар	IV	1	30
	6.	Бродомашински техничар	IV	1	30
	7.	Шпедитерско - агенцијски и царински техничар	IV	1	30
Услуге	8.	Фризер-ка	III	1	30

Преглед реализованих активности Школе, школска 2014/15. година

- У оквиру система професионалног развоја наставника реализована радионица на тему: „Интерактивне методе и технике рада у настави“. Присутствовала 22 наставника.
Вријеме: 25.08. 2014.г.
- У оквиру пројекта TEMPUS EDUECO у Колашину је реализован тродневни семинар о органској производњи.
Присутствовали: директор школе Б. Кнежевић и професори, М.Букић и Д.Јелић.
Вријеме: 27 – 29.08.2014.г.
- У организацији општинске организације Црвеног крста и ЈУ Дом здравља Бар у амфитеатру ЈУ Средње пољопривредне школе реализована трибина посвећена пружању прве помоћи. Трибини коју су реализовали др Станишљевић и др Попивода присуствовали ученици све три средње школе са територије Бара.
Вријеме: 10.09.2014.г.
- У организацији НВО АДП ЗИД из Подгорице реализована радионица за наставно особље на тему: Патолошко коцкање. Радионицу је реализовала Татјана Игњатов, клинички психолог. Присутствовало 19 наставника и директор школе.
Вријеме: 17.09.2014.г.
- У организацији Завода за школство у Средњој пољопривредној школи реализован циклус дводневних семинара намијењен наставницима стручно-теоријских предмета, с циљем оспособљавања наставника за педагошко-психолошки аспект наставног процеса. Теме семинара: Организација наставе, Подршка свеукупном развоју ученика и Настава и учење. Семинар је организован за наставнике стручних школа из Бара, Улциња и Цетиња.
Вријеме: 24 – 30.09.2014.г.
- НВО Грађанска алијанса и Управа за младе и спорт реализовала анкету за средњошколце с циљем укључивања младих у израду Националне стратегије о младима. Анкета реализована у два одјељења 4. разреда.
- У организацији Мисије ОЕБС-а у Црној Гори и НВО „Еко Центар Делфин“ одржана панел дискусија на тему: Одрживо управљање зеленим отпадом - компостирање. Панел дискусији присуствовали ученици пољопривредног образовног профила и проф.Дарко Јелић, агроном.
Вријеме:17.09.2014.г.
- У одјељењу I-1, образовни програм Прехрамбени техничар, одржана радионица на тему трафикинга, поводом 18. октобра, Међународног дана борбе против трговине људима.
- У организацији ETF Working together learning for life реализован једнодневни семинар у Подгорици на тему: „Обука наставног кадра и континуирани професионални развој наставника у Црној Гори“. Семинару присуствовали директор школе и школски педагог.
Вријеме реализације: 30.10.2014.г.
- У организацији Министарства просвјете и Центра за стручно образовање у Средњој стручној школи „Иван Ускоковић“ у Подгорици одржан пети Међународни симпозијум: „Интердисциплинарност логистике и саобраћаја“, коме су присуствовали представници Средње пољопривредне школе Бранислав Кнежевић, директор школе и предметни наставник саобраћајне групе предмета Миодраг Мијовић.
Вријеме: 16 – 19.10.2014.г.
- У организацији НВО „ЈУВЕНТАС“ у Средњој пољопривредној школи реализована радионица „Средњошколски став“ за чланове Ученичког парламента, чији је циљ јачање демократских капацитета младих и њихово активно учешће у друштву, кроз изградњу националне кровне организације састављене од ученичких парламената свих црногорских средњих школа. Вријеме : 04.11.2014.г.
- У оквиру пројекта подршке за НАТО и евроатланске интеграције једнодневном семинару у Подгорици присуствовало 20 ученика и координатор пројекта у школи, Мауро Петрановић, проф.
Вријеме: 17.11.2014.г.
- У оквиру пројекта „Стипендирање и менторска подршка РЕ студентима и ученицима средњих школа у Црној Гори“, у Подгорици одржан састанак за менторе и директоре свих средњих школа у којима има ученика из наведене популације. Присутствовали директор школе и школски педагог.
Вријеме: 20.11.2014.г.
- Министарство просвјете у сарадњи са Заводом за школство и Центром за стручно образовање у оквиру пројекта „Свеобухватна подршка континуитету инклузивног образовања“ реализовало у Подгорици једнодневно савјетовање о индивидуалном развојно-образовном плану. Присутствовала Миланка Оука, педагог школе.
Вријеме:24.11.2014.г.
- Крајем децембра обновљен библиотечки фонд насловима који припадају углавном школској лектури. Укупан књижни фонд школске библиотеке је 16110 наслова.
- Једнодневном семинару „Образовање за друштвену правду против стереотипа и предрасуда“ у Подгорици присуствовала школски педагог М.Оука.
Вријеме: 13.02.2015.г.
- Представници Пореске управе Црне Горе реализовали двије трибине за ученике на тему: „Едукација средњошколске популације о пореском систему Црне Горе“.
Вријеме: 24.02. 2015.г.
- Екстерна евалуација образовно- васпитног рада у

- Средњој пољопривредној школи од стране ЈУ Центра за стручно образовање.
Вријеме: 16 - 19.03.2015.г.
- Професорице Црногорског - српског, босанског и хрватског језика и књижевности присуствовале обуци наставника у оквиру припрема за предстојеће Међународно PISA тестирање у организацији Испитног центра у Подгорици.
Вријеме: 20.03.2015.г.
 - Ученици 4. разреда присуствовали радионицама у Центру за професионално информисање и савјетовање.
Вријеме: 17.до 31.03.2015.г.
 - У амфитеатру наше школе одржана је презентација у организацији Дипломатске академије Министарства вањских послова и европских интеграција и Дипломатске мисије Азербејџана у Црној Гори, чији је циљ упознавање матураната са могућностима студирања у Азербејџану. Присутни су били ученици завршних разреда све три барске средње школе, као и директори.
Вријеме: 13.03.2015.г.
 - У организацији Факултета за државне и европске студије ФДЕС Подгорица анкетирани ученици завршног разреда о познавању Европске уније и интеграционог процеса Црне Горе ка чланству у ЕУ, те унутрашњој организацији и начину рада наше државе.
Вријеме: 20.03.2015.г.
 - Представници Центра за права дјетета реализовали радионицу под називом: „Корупција урушава систем друштвених и социјалних вриједности“. Циљна група: I/5 одјељење, образовни програм: Шпедитерско-агенцијски и царински техничар.
Вријеме: 23.03.2015.г.
 - Директор школе присуствовао Годишњој конференцији Црвеног крста Бар.
Вријеме : 25.03.2015.г.
 - Тим за савјетовање за побољшање постигнућа ученика на PISA тестирању одржао састанак са родитељима, наставницима и узоркованим ученицима.
Вријеме: 27.03.2015.г.
 - Представнице Ученичког парламента ЈУ Средње пољопривредне школе, Марина Кувелић и Анастасија Дреновац, присуствовале Годишњој конференцији Уније средњошколаца у Бечићима од 26 - 28.03.2015.г. Чланови Ученичког парламента били су гости Локалног јавног радио- дифузног сервиса „Радио Бар“ и представили активности УП у претходном периоду.
Вријеме : 03.04.2015.г.
 - Наставници ЈУ Средње пољопривредне школе и ученици III-3 одјељења, образовни програм Наутички техничар, гледали су представу „Бокешки D-mol“ у режији Милана Караџића, у Центру за културу Тиват.
Вријеме: 07.04.2015.г.
 - Група наставника ЈУ Средње пољопривредне школе и ученици III-4 одјељења, образовни програм Шпедитерско-агенцијски и царински техничар, одгледали су на Великој сцени Културног центра „Никола Ђурковић“ у Котору позоришну представу: „БЕТУЛА У МАЛУ ВАЛУ“, у продукцији Центра за културу Тиват, по тексту Стевана Копривице, а у режији Милана Караџића.
Вријеме:17.04.2015.г.
 - У амфитеатру ЈУ Средње пољопривредне школе реализована акција добровољног давања крви у којој је учествовало 45 ученика из одјељења завршног разреда и један наставник, проф.физичке културе у нашој школи.
Вријеме: 20.04.2015.г.
 - У оквиру реализације слободних активности ученици II-4 одјељења, образовни програм Шпедитерско-агенцијски и царински техничар, посјетили Аеродром у Подгорици и присуствовали презентацији на тему ваздушних терминала.
Вријеме: 21.04.2015.г.
 - Невладина организација “ЕКОМ - Удружење за еколошки консалтинг у Црној Гори” осму годину заредом организовала је конкурс „Млади еко-репортери” у склопу програма Фондације за еколошку едукацију (ФЕЕ). У сарадњи са Фондацијом РеЦАН, тема овогодишње кампање је била „Не бацај – рециклирај!”. Ментори овогодишњих учесника поменутог конкурса су проф. Тања Крагуљ и Мерима Ђукић.
Вријеме: 22.04.2015.г.
 - Поводом 22.априла, Дана планете Земље, у сарадњи са ЈП Морско добро, организована је акција под слоганом „За још љепше обале“. Присуствовали ученици наше школе, чланови Еколошке секције.
 - Одржано школско литерарно такмичење поводом 23.априла, Свјетског дана књиге.
 - У организацији ЗУ Института за јавно здравље, Подгорица поводом спровођења European Survy Project on Alcohol and Drugs (ESPAD) реализовано истраживање о употреби психоактивних супстанци - дувана, алкохола и дроге, међу средњошколцима.Узоркована одјељења у нашој школи су : I-1, I-3, II-1 и II-3.
Вријеме: 27.04.2015.г.
 - У организацији Завода за школство и Ромског образовног фонда реализована IV обука наставника – ментора за средњошколске ученике ромске и египћанске популације
Вријеме: 08.05.2015.г.
 - Ученици бродомашинског, шпедитерско-агенцијског и царинског образовног програма и аутомеханичари учествовали на овогодишњем Државном такмичењу средњих стручних школа из области Машинства и области Саобраћаја, у организацији Центра за стручно образовање и Средње стручне школе “Иван Ускоковић” у Подгорици.
Вријеме: 09.05.2015.г.
 - Свечаном сједницом Наставничког вијећа на којој су награђени ученици у више категорија, уз пригодан програм обиљежен 140. Дан Школе.
Вријеме: 13.05.2015.г.

Миланка Окука, педагог

ОСИПАЊЕ УЧЕНИКА У СРЕДЊОЈ ШКОЛИ

Проблем осипања ученика у средњим стручним школама представља један од важних проблема данашњице и посљедњих година показује тенденцију раста. Када је у питању осипање средњошколске популације наша земља је у групи земаља са високим дроп-аутом. Битна разлика је у томе што су код нас ти ученици искључиво брига родитеља, док друштво нема развијене механизме васпитно-корективног рада, кроз различите облике друштвено корисног рада или осмишљавање активности у које би били укључени, сходно афинитетима и потенцијалима које посједују. Познато је да средњошколско образовање није обавезно, али и више него јасна чињеница комплексне позиције особе са незавршеном средњом школом, прије свега у образовању, затим на тржишту рада, укључујући и шири социјални смисао.

Проценти о осипању ученика за претходне четири школске године добијени су упоређивањем броја искључених и уписаних ученика и крећу се од 7 % 2010/11.г. до 3,51 % 2013/14.г. Добијени подаци указују да су редовно школовање највише напустили ученици првог и трећег разреда; најмање је искључено ученика из четвртог разреда. Подједнак је проценат искључених ученика са сектора пољопривреде и саобраћаја. Добијени подаци нам указују да су у највећем ризику да рано напусте средње образовање ученици првог разреда и то више дјечаци него дјевојке.

Најчешћи разлог због којег су ученици губили статус редовног похађања наставе је неоправдано изостајање са наставе 81,05 %. Самовољно је школу напустило 17,89 %, док је на основу прекршаја искључено 1,05 % ученика. Посебну пажњу треба обратити на податак да се за искључене ученике редовно везује и неуспјех у учењу. Како је школски неуспјех вишезначан појам, а односи се на образовни резултат у оквиру појединих наставних предмета, понашање ученика, његове ставове и вриједносни систем, ипак је

јасно да на њега утичу првенствено несклад између могућности ученика и захтјева с друге стране. Породично и школско окружење и личне карактеристике ученика сами за себе не стављају дјецу у ризик. Међутим, ако је више него један фактор присутан, њихови ефекти се удружују и постоји вјероватноћа да ће ученик бити неуспјешан у школи. Неуспјех у школи слаби мотивацију за учење, смањује самопоуздање, неповољно утиче на пажњу и интересовање за извршавање и минималних школских захтјева. Одсуство пажње и интересовања за успјех своје дјеце од стране појединих родитеља додатно усложњава позицију ученика који нередовно похађају наставу. Недостатак сигурне емоционалне везе са родитељима

Мјере за спречавање осипања ученика

- Унапређење школске климе, квалитета наставе и сарадње школе са послодавцима
- Смањење броја изостанака
- Стандардизовање критеријума оцјењивања, у редовном систему и приликом полагања разредног испита
- Јачање система каријерне оријентације (Студија о спречавању раног напуштања образовања CSO 2010)

доводи их у стање беспомоћности и увјерења да не могу дјеловати на побољшање свог живота, те се самим тим престају трудити да постигну бољи успјех у учењу и владању. Посебну категорију представљају и ученици који немају задовољене ни основне егзистенцијалне потребе, па је код њих тешко развити мотивацију ка задовољењу виших потреба. За непостојање јасних критеријума за упис на образовне профиле четвртог

степену струčnosti најмање су криви четрнаестогодишњаци, али носе највећи терет погрешно донесених одлука при избору средње школе или (не)одговарајућег образовног профила. Ако томе додамо неразвијене радне навике, углавном лошији успјех у основној школи (доминирају ученици са добрим успјехом) као и лош однос према извршавању школских обавеза и учењу, долазимо до закључка да је циљна група веома ризична и да је треба детаљно изучити. С обзиром на специфичности развојне доби, адолесценти тек касније постају свјесни посљедица губљења корака са својом генерацијом и лишавања здраве социјализације и одрастања. Губитак статуса редовног ученика прате бројна непријатна осјећања: незадовољство, одбаченост, изолованост, беспомоћност, стид, кривица, кајање. Неки бивши ученици тврде „да из садашње перспективе то виде сасвим другачије, више им није неко други крив, већ су спремни да сагледају сопствену одговорност“. Ни „посебан такт и вјештина одјељењског старјешине или предметних наставника“ нису били довољни да задрже поједине ученике у школској клупи. Из разговора са одјељењским старјешинама сазнајемо да одлуку да губе статус редовног ученика најтеже прихватају матуранти и углавном осјећају стид због ситуације у којој су се нашли. Ођељењске старјешине и стручни органи школе углавном исцрпе све могућности свог дјеловања, али друштвени узор ризичне групе ученика, бахатост, самовоља и непоштовање себе и других, доведу искључене ученике да буду препуштени улици. Не само омладина, већ и шира друштвена средина све више школу

посматрају као дио система који за младе није интересантан и не завређује поштовање. Како живимо у времену разорених друштвених вриједности, равнодушности младих према учењу, образовању, побољшању сопствене личности, а све већем окретању разоноди, играма на срећу, вишечасовном „сурфовању“ по интернету, злоупотреби алкохола и психоактивних супстанци, за очекивати је разне видове девијантног понашања младих и неадекватан увид у сопствено понашање. Искључење из школе појединим ученицима не смије бити награда да на лаган начин положи разредни испит, јер на тај начин не стекну неопходна знања, не развију озбиљност и осујете самоостварење. Адолесценција је вријеме бунтовништва, испитивања граница, наглих промјена расположења, унутрашњих сукоба и сукоба са околином. Развојне промјене изазивају приличну збрку у главама и адолесцената и оних који су дио њихове животне околине. У сусрету са самим собом, при одговору на питање: Ко сам ЈА, адолесценти ће се лакше снаћи уколико буду редовно пратили наставни процес, извршавали своје школске обавезе, развијали самодисциплину и дружили се са вршњацима.

Школа представља један од најзначајнијих чинилаца у процесу образовања и васпитања адолесцената и без обзира што не може да промијени карактеристике ваншколског окружења, она може у извјесној мјери да контролише и усмјери њихов утицај на различите начине. Њена улога је пресудна у савладавању низа потешкоћа са којима се адолесцент сусреће да би се остварио као јединствена личност. Још далеке 1936. године Курт Левин и сарадници су утврдили да стварање повољне психосоцијалне климе у разреду за већину ученика утиче на формирање позитивног односа према школи и школским обавезама и, наравно, према самом себи.

Приредила:
Миланка Окука, педагог

НАСТАВНО-ПРОИЗВОДНИ ОБЈЕКАТ СРЕДЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНЕ ШКОЛЕ БАР

На наставно-производном објекту наше школе заступљена је биљна производња и то: производња воћа, грожђа, поврћа, производња расада, воћних садница и садница украсног биља, као и производња цвијећа.

Наставно-производни објекат од раније посједује засаде јужног воћа (мандарина, поморанџа, лимун, јапанска јабука, маслина), а у последњих неколико година су подигнути нови засади континенталног воћа и то: шљиве 200 стабала, кајсије 200 стабала и трешње 225 стабала. Такође је проширена производња маслина подизањем новог засада од 430 стабала, као и производња нара и смокава.

У оквиру виноградарске производње подигнут је огледни виноград од скоро 1000 чокота, са савременим системом за наводњавање.

У стакленику који је опремљен системом за гријање и за заливање у току производне године произведе се преко 20000 комада сезонског цвијећа, затим преко 15000 комада расада поврћа и укоријени се већи број резница воћа и украсног биља.

У расадничарству заступљена је производња садница: јужног воћа, палми, лозних калемова, актинидије и украсног биља. Највећа пажња се поклања производњи садница маслине домаће сорте „Жутица“.

На отвореном пољу и у стакленику производи се различито поврће (парадајз, паприка, краставац, плави патлиџан, тиквице, карфиол, брокола и раштан) у складу са сезоном производње.

Сви подигнути засади, као и раније створени услови за производњу поврћа и цвијећа у заштићеном простору (стакленик), имају за циљ обављање квалитетне практичне наставе и професионалне праксе ученика Средње пољопривредне школе.

Ученици наше школе са својим наставницима активно учествују на локалним и републичким манифестацијама и изложбама (Маслинијада, Дани маслине и вина, Манифестација маслинара и уљара „Ноћњак“, Пољопривредни сајам у Новом Саду, Сајам хране – Будва) као и у различитим пројектима од значаја за развој пољопривреде (Одрживо управљање зеленим отпадом, Органска производња...).

Школа остварује изузетну сарадњу са удружењима маслинара из Бара и Боке, ЈП Комуналне дјелатности Бар, као и локалном самоуправом.

Захваљујући несебичном ангажовању ученика, директора школе, наставника пољопривредне струке и запослених радника, наставно-производни објекат Средње пољопривредне школе изгледа веома савремено.

Кнежевић Неђељко, дипл.инж.

Учешће Средње пољопривредне школе на Маслинијади у Бару

Дана 22. и 23.11.2014. године у присуству неколико хиљада грађана Бара и околних мјеста, у Старом Бару одржана је чувена манифестација – Маслинијада, тринаеста по реду. Манифестацију је званично отворио предсједник Општине Бар, др Зоран Срзентић.

На Маслинијади је учествовало више од 50 излагача – маслинара и још двадесетак излагача вина, меда, љековитог биља и аутохтоних производа овог краја. Запажено мјесто међу излагачима имала је и Средња пољопривредна школа из Бара, која је на свом штанду изложила један дио својих производа: маслиново уље, маслине и остало сезонско воће, садни материјал маслина, других врста воћака и украсног биља, школски рекламни материјал и друго. Овом приликом се захваљујемо Маслинарском друштву Бар, које је нашој школи обезбиједило штанд на ударној локацији.

У току Маслинијаде остварили смо значајне контакте са пољопривредним произвођачима Бара и окружења, привредним субјектима, као и са Првом гимназијом из Зенице, са којом је договорена будућа сарадња. У организацији учешћа наше школе на овогодишњој Маслинијади и у припреми штанда најзначајнију улогу је имао Неђељко Кнежевић, координатор практичне наставе. Ово је била прилика да презентујемо образовне профиле Пољопривредни техничар и Прехрамбени техничар, као и Школу у цјелини. Покровитељ “Маслинијаде” је Општина Бар, а већ традиционално организацију помажу Министарство пољопривреде и Влада Црне Горе, те Инвестиционо развојни фонд Лука Бар и Црногорска

комерцијална банка. Организационо и финансијски значајно учествују Туристичка организација Бар, Културни центар Бар и Радио Бар, као медијски спонзор.

Станиславка Стевовић, проф.

Слатко као мед

Мислили сте да знате све о меду?

Шта је мед?

Мед је густа, слатка, сирупаста материја, производ медоносних пчела, добијен од сабраних воћних и других сокова прерађених у пчелињем желуцу. Он се сматра једном од најискористивијих намирница. С обзиром на то да садржи знатан дио једноставних шећера, убраја се првенствено у енергетске намирнице. Мед садржи угљене хидрате глукозу и фруктозу, који су лако искористиви за стварање енергије, а вишак се депонује као резерва енергије (гликоген) у јетри.

Од чега пчеле производе мед?

Пчеле производе мед од нектара. Нектар је слатки сок који излучује медоносно биље из посебних жлијезда. Њиме биљке привлаче пчеле и друге инсекте, како би поспјешиле опрашивање.

Од чега зависи боја и арома меда?

Боја меда одређена је садржајем гвожђа, бакра и мангана, те садржајем пигмената каротеноида, хлорофила и других састојака из биљака. Арома меда зависи од ароматичних састојака из пчелиње паше.

Зашто је мед битан у нашој исхрани?

Мед као храна има огромне предности у односу на остале врсте заслађивача и извора енергије. Извјесна срчана обољења су уско повезана са претјераним конзумирањем шећера. Када нам опадне концентрација, не морамо посегнути за чоколадицом, мед нам такође може помоћи, а далеко је здравији.

Који су основни састојци меда?

Састав меда се мијења с обзиром на састав сировина од којих је произведен. Мед садржи 82% шећера, а од тога 41% фруктозе и протеине, ензиме, разне деривате хлорофила, витамине (B1, B2, B3, B5, B6, B9), восак, пепео и етерична уља, због чега га сврставају у јединствену природну и изузетно љековиту намирницу.

Како препознати природан мед?

Помијешајте 2 кашичице меда са 6 кашика алкохола. Лагано загријавајте над паром вруће воде десетак минута. Ако се на дну чаше створи бијели талог онда мед није природан (то значи да је меду додат шећер или су пчеле храњене шећерним сирупом), а ако га нема, то је показатељ природног меда.

Лијечење медом

Лијечење медом назива се апитерапија. Најпознатије љековито својство меда јесте олакшавање симптома грипе и прехладе, те других болести респираторног система, као што су: бронхитис, упала грла и синуса.

Изврстан је за ране, јер дјелује као антисептик, смањује бол, а такође извлачи отров из угриза или убода. При кожним

проблемима, као што су: испуцана кожа, осипи, сврабеж и разне кожне нечистоће помажу облоге од меда. Познато је његово благотворно дејство код проблема с очима, попут коњуктивитиса.

Мед од лаванде користи се против надутости и грчева, регулише рад срца и помаже код чира на желуцу. Цвјетни мед препоручује се код ублажавања симптома алергије и за јачање имунитета.

У прилог до сада наведеног иде и чињеница да су истраживачи са Универзитета Славе Регина у Њупорту открили разлоге зашто је мед и даље један од најбољих природних антибиотика и дан данас. Они откривају да мед има јединствено својство, јер се бори са инфекцијама на више нивоа, тј. користи више оружја истовремено. Он спречава комуникацијски канал међу бактеријама, захваљујући осмотском ефекту чини да бактеријске структуре дехидрирају и на крају, богат је полифенолима који су познати по својим антиоксидативним својствима.

Да ли сте знали?

- Пчела радилица у љетњој сезони живи 30-45 дана.
- Пчела замахне крилима приближно 230 пута у секунди.
- Све пчеле производе добар и здрав мед. Лош мед резултат је индустријског начина пуњења или лоше едукованог пчелара.
- Мед пчеле медарице једна је од најсигурнијих врста хране. Већина опасних бактерија не могу живјети у меду.
- Мед се користи у медицинске сврхе барем посљедњих 2700 година за третирање различитих болести. Антисептичка и антибактеријска својства меда тек су недавно објашњена.
- Пчелу можемо назвати правим чудом природе, а њеном начину живота и интелигенцији се можемо само дивити.
- У 100 грама меда има 320 калорија. Да би скупиле ову количину меда, пчеле морају да слете на 10 000 цвјетова.

Милица Никотић IV-1
Андреа Нововић, проф.

ПРАКСА ТЕХНОЛОГА У БОНЕСИ

У склопу организације часова практичне наставе ми, ученици прехрамбено- технолошког смјера, посјетили смо „Бонесу”, предузеће чију основну дјелатност чини увоз, паковање и дистрибуција свјежег меса, рибе, сухомеснатих и млијечних производа. Од 2008. године покренута је производња кечапа и парадајз пиреа, као и паковање маслина, шампињона и корнишона. Водиле су нас професорице Ната Конатар и Андреа Нововић.

Добили смо заштитну опрему (капе, заштитне маске, заштиту за обућу и мантиле). Прво смо ушли у просторију гдје се производи кечап. Ту су нам објаснили процес производње. У другој просторији су се пуниле тегле са маслинама: све

се радило механички. Сједећа просторија је била перионица. Ту су се прале тегле за маслине, флаше за кечап, али и саме маслине. Четврта просторија је имала само једну машину, која је служила за прављење амбалаже за кечап. Ту је и складиште за сировине: со, шећер и остале састојке који се стављају у ове производе.

Ово су нам били часови практичне наставе на којима смо много сазнали о томе како се долази до финалног производа. Видјели смо машине и уређаје о којима смо имали само теоријско знање. Неки од њих су управо тада били у функцији, што је нас додатно заинтересовало, јер смо видјели и схватили њихов рад и примјену. На пракси иначе много лакше учимо, јер нам је интересантније, зато што нијесмо у монотоним учионицама. Било би лијепо кад бисмо имали више овако проведених часова практичне наставе.

*Ксенија Влаховић IV-1
Јована Вукославић IV-1*

НАША РАЗРЕДНА - НАШ ХЕРОЈ

Прије четири године, кад смо дошли из “мале” школе, како ми зовемо основну, дочекала нас је раширених руку наша разредна. “Добар дан, децо, ја сам Светлана и бићу ваш разредни старешина.” – рекла нам је жена ведрих очију и са осмјехом на лицу. Увела нас је у “велику” школу, са бригом, пажњом, стрпљењем, али и са сигурношћу и жељом да будемо прави колектив. Учила нас је правим вриједностима, учинила је наше школовање љепшим. Били смо јој, и још увијек смо, као кћерке и синови, барем ми то тако осјећамо. Није она била само разредна, била је прије свега наш пријатељ. Сваку радост и тугу и сада можемо да јој кажемо. Сваки њен савјет сагледавамо “са четворо очију” и уважавамо, јер знамо да је од срца. И ако је некада не послушамо, она се не љути на нас. Воли да прича са нама. Упорна је у настојању да разговором и савјетима утиче да постанемо прави људи. Године

заједничког дружења прошле су пребрзо. Сваког дана је срећна и насмијана долазила на наставу. Иза тог осмијеха крила се велика брига и бол, али она није дозвољавала себи да ми то видимо. Били смо изненађени када нас септембра ове школске године није дочекала. Сазнали смо да је на боловању.

Желимо да јој се захвалимо на свему што нам је пружио за вријеме нашег школовања, да јој пожелимо брз опоравак и да јој на овај начин кажемо да је волимо.

И док други памте средњошколске дане по друштву и несташлуцима, ми ћемо по нашем хероју, нашем одјељењском старјешини, проф. Светлани Ђурашевић.

IV-1

Кутак за царинике

(Посјета Царинској испостави – Подгорица)

Ученици III разреда смјера шпедитерско – агенцијски и царински техничар у оквиру стручне праксе дана 06.11.2014, посјетили су „Камионски царински терминал – Царинска испостава Подгорица.” Са њима су ишли професори: Миодраг Мишко Мијовић, Мауро Петрановић и Жана Јанковић. Сврха посјете је у потпуности остварена: ученици су се боље упознали са свим појединостима свог будућег занимања и побољшали своје знање кроз дружење и забаву. Одржано им је предавање о свим најважнијим сегментима пословања. Царинска инспекторка је одржала предавање о царинској тарифи, али најзанимљивије је било предавање о контроли и спречавању кријумчарења нелегалне робе. Пошли смо да на лицу мјеста спроведемо царинску контролу. Ту се затекао камион са ауто дјеловима, па смо примијенили научено. Возачу није било баш пријатно поред 30 цариника. Након тога, евидентирали смо потребну документацију.

Едукација о складној документацији је спроведена предавањем које је детаљно објаснило документа ЈЦИ 7 и ЈЦИ 4, као и поступак контроле увозних цијена. То је била и најзанимљивија тема предавања, што је подстакло ученике да се укључе у разговор. Одушевљени смо стрпљењем царинске инспекторке да одговори на сва наша питања, иако нека и нијесу била уско везана за тему. Такође, ученици су одушевљени пријемом и што су уопште имали прилику да посјете ЦИ Подгорица, као и љубазношћу људи запослених у њој. По повратку сумирали смо утиске, гледали фотографије, присјећали се свега што смо видјели и научили. Упркос хладноћи у аутобусу се осјећала позитивна атмосфера. Ученици су изразили жељу за што више стручних екскурзија да би проширили знање о будућем послу и да би имали што више заједничких дружења.

Марина Кувелић и Маја Мрдак III-4

ЕНИГМАТИКА

ЗА УЧЕНИКЕ ОБРАЗОВНОГ ПРОФИЛА: ШПЕДИТЕРСКО-АГЕНЦИЈСКИ И ЦАРИНСКИ ТЕХНИЧАР

Асоцијације: Пред вама се налазе четири колоне, чије рјешење вас води до коначног рјешења које треба уписати у централно поље асоцијације.

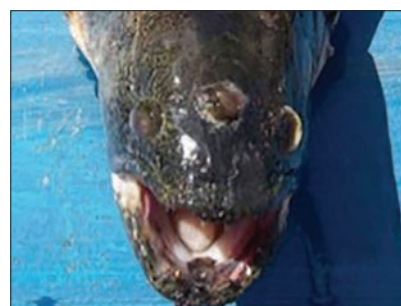
Електропривреда Црне Горе		Цијена
Друштвена игра		Бицикл
Један продавац		Мировање тијела
Највећи профит		Пресјек
Продавац		Мира Бабић (Оливмонт)
Туристичка		Идеја
Позитиван нагиб		Ризик
Нова година		Иновација

PREUZETNIK		PONUDA
	TRZISTE	
RAVNOSTEZA		MONOPOL

Марко Пејовић, проф.

ЗАНИМЉИВОСТИ О ЖИВОТИЊАМА

- Ајнштајн, ждребе старо три дана, могло би да уђе у Гинисову књигу рекорда као најмањи коњ на свијету. Бијели коњић са смеђим шарамом висок је само 35,5цм и тежак је око 2,7кг.
- Група риболоваца је у језеру у Аргентини ухватила рибу са три ока.
- Коњи спавају стојећи и могу провести неколико мјесеци да не легну.
- Пси и свиње се не могу знојити.
- Тробојне мачке су увијек женке.
- Пси имају по 17 костију у сваком уху.
- Бикови су далтонисти.
- Краву је могуће водити уз, али не и низ степенице.
- Комарци имају зубе, чак 47.
- Лемури, полумајмуни с Мадагаскара, падају у љетњи, а не у зимски сан.
- Детлић може куцнути у дрво 20 пута у једној секунди.
- Гуска је прва птица припитомљена од стране човјека.
- Црв има 5 срца.
- Хртови су најбржи пси на свијету, могу трчати брзином већом од 70км на сат.

Енера Османи IV-2

ТРОВАЊЕ ПАСА У БАРУ

У посљедње двије године све чешћи су случајеви тровања паса у граду. Забиљежени су многобројни случајеви угинућа, како међу псима луталицама, тако и међу власничким псима.

Призор угинулих паса на градским улицама представља јако ружну и узнемиравајућу слику. Појединих дана број угинулих паса достигао је до стотину случајева.

Нажалост, средства која се користе у ове сврхе доступна су у слободној продаји. Ради се о пестицидима "Ланате" и "Креозан", који испољавају отровно дејство. Користе се у нашем граду и по цијелој Црној Гори. Изазивају гушење животиње пјеном у плућима и нападају њен централни нервни систем. Код "Ланате" животиња се мучи од 5 до 10 минута прије него што угине. Код "Креозана" она се мучи од 60 минута до 24 часа. Да би преживјела, животиња мора да прими венски противотров "Атропин".

С обзиром на то да тровање животиња представља кривично дјело, након многобројних грађанских пријава, припадници МУП-а су спровели истрагу, али без резултата.

Преостаје нам само да се надамо да ће апеловањем на свијест наших суграђана и прављењем азила за напуштене животиње у Бару,

доћи до смањења или искорјењивања нехуманог убијања паса и других животиња на нашим улицама.

Стефан Чабаркана IV-2

Практична настава на броду

Први одлазак на брод био је јако необичан за цјелокупно одјељење.

Када смо стигли, професор је пошао први да пита можемо ли ући да посјетимо машински комплекс. Официр је тражио одобрење од капетана брода. Тада смо видјели да је на броду све организовано.

Када смо добили одобрење попели смо се по троје уз скале. Са палубе смо пошли у машински простор. То је за нас било невјероватно искуство. Видјели смо контролну собу у којој нам је било јако пријатно, јер је била климатизована. У њој су се налазили елементи о којима смо имали само теоријско знање. Професор нам је помогао да их препознамо и објаснио нам њихов рад. Из контролне собе смо отишли у машински комплекс, што је за нас било ново занимљиво искуство. Иако смо доста тога већ учили на часовима, било је и доста нама непознатих ствари. Обишли смо цијели комплекс и дивили му се.

Радујемо се сваком одласку на брод. На пракси научимо много више него на часовима теоријске наставе, јер нам је интересантније и забавније. Један дан практичне наставе на броду много вриједи. Мотивише нас и чини да једва чекамо почетак наше професионалне каријере.

Мирко Конатар III-2

Утисци матураната образовног профила Наутички техничар

Четири године су прошле брзо, толико брзо да бисмо сви вољели да су биле дуже. Прошли смо кроз средњу школу уживајући. Ако је и било тешкоћа, оне не кваре позитивне утиске. Требало би осмислити план практичне наставе тако да се обиђе што више мјеста и бродова. Надам се да што нисмо ми, то ће они што долазе. Можда за неколико година са њима размијенимо искуства из школских клупа у земљама које су удаљене хиљаде миља од тих истих клупа. Можда причама о школским данима прођемо кроз тешке тренутке привикавања на живот на броду.

Професори- ко професори, инсистирају да

научимо; предмети- ко предмети, напорни, али ипак мили. Лекције дуге- чини се немају краја, али кад слушамо занимљиве приче из туђег искуства, зачудимо се звуку звона за крај часа.

Још неколико дана, неколико звона, док не дође оно посљедње, које оглашава крај једног, а почетак другог животног искуства.

Генерацијо, само храбро!

Професори, пожелите нам мирно море!

Вук Ракочевић IV-4

ЖИВОТ ЈЕ МОРЕ

Симпатични, плавооки Рус, Андреј Фадејев, матурант је бродомашинског смјера наше школе. Перфектно говори наш језик! Одлично се уклопио у колектив IV3 одјељења (одјељ.старјешина И.Ковач, проф.) Ведар и насмијан, никад без слушалица у ушима, Андреј је познат по томе што често касни на први час, а каже да рано устаје (?), али нећемо сад о томе. Нећемо ни о његовим духовитим писменим задацима из Црногорског – српског, босанског, хрватског језика и књижевности.

Повод за овај разговор са Андрејем је нешто сасвим друго. Наиме, од његовог професора стручних предмета, Божидара Ичевића, сазнали смо да Андреј прави модел брода који ће по завршетку школовања поклонити Средњој пољопривредној школи.

Лидер: *Откуда та идеја ?*

Андреј: Још прије четири године пожелио сам да направим овај брод, али се дјелови за овакав модел тешко набављају. Кад сам успио да их обезбиједим и схватио да ми је жеља остварива, одлучио сам да тај брод поклоним мојој школи. У њој сам провео четири предивне године у дружењу са вршњацима и професорима који су ме увијек разумјели и подржавали.

Лидер: *Моделарство и Андреј?*

Андреј: То је веома захтјеван посао. Често му прилазим кад се не осјећам добро, јер ме смирује и опушта. Уживам у склапању дјелова за моделе. У Русији сам од осме године правио моделе тенкова и авиона са мотором на даљинско управљање. Сада су ми бродови најзанимљивији, ваљда зато што живим у Бару, лучком граду. Моделарство ми је најдражи хоби.

Лидер: *Колико траје израда оваквог модела и које*

материјале си користио?

Андреј: За овакав модел неопходно је око шест мјесеци рада, у зависности од тога колико часова дневно му се посвећујете. Модел има димензије: дужина 120 цм, висина 85 цм, ширина 45цм. Материјал је разноврстан. То су различите врсте скупцјеног дрвета, различити метали, платна...

(Од Андрејевог друга смо сазнали да сам материјал кошта око 700 еура. Ипак, већу вриједност има вријеме посвећено овом поклону, као и племенитост Андрејево пажње, која нема цијену.)

Лидер: *Чули смо да си дародавац који поставља „услове“!?*

Андреј: Да! (смијех) Мој „услов“ је да на овом броду увијек симболично буду заставе Русије и Црне Горе. Брод ће, наравно, моћи да плови, али се надам да ће красити неку од просторија школе. Не смумњам да

ће бити „мажен и пажен“, увијек у пуном сјају. То је мој други „услов“. (Опет смијех)

Пошто Андреј завршава школовање за око мјесец дана од дана овог интервјуа, питамо га:

Лидер: *Шта ће бити ако се до тада посао не приведе крају? (Није био затечен ни овим питањем.)*

Андреј: Брат ми је такође ученик ове школе, па ће он званично уручити поклон, ако ја више не будем у школским клупама. Моја идеја - братова реализација! Важно је да брод остаје у школи, а јако зна куда ћу отпловити!

Лидер: *Па да, живот је море!!!*

Андреј: осмијех...

Лидер: *Благодарим за внимание!!!*

Живанка Крговић, проф.

ИНФОРМАТОР УЧЕНИЧКОГ ПАРЛАМЕНТА

Оквир Ученичког парламента омогућава средњошколцима да своје интересе боље заступају и реализују, обезбјеђујући тако подршку својим идејама и акцијама. Улога Парламента је и да утиче на развој укупног друштвеног живота локалне заједнице кроз сарадњу са институцијама и организацијама које се баве младима, као и на побољшање опште социјалне климе у школи. Један од циљева УП јесте и развијање ставова и вриједности ученика, међу којима су и: солидарност, хуманост, колективистички дух и емпатија. Ученички парламент омогућава и поспјешује комуникацију на релацији ученик – ученик и ученик – наставник. Добра комуникација је једини начин да се размијене ставови и да се дође до заједничких рјешења. Дакле, то је мјесто гдје ученици развијају вјештине комуникације и остварују дијалог као узвишени чин сваког мишљења, дјеловања и понашања.

У нашој школи Ученички парламент је формиран 2010. године. Након петогодишњег рада, искристализовао се као ученичко тијело чији рад карактеришу: активизам, дружење, сарадња и јачање улоге ученика у етосу школе.

Ученици су показали креативност, озбиљност и вољу да учествују у раду парламента и на тај начин допринесу успјешнијем рјешавању свих њихових проблема који су везани за школу.

**Координатор УП
Бранка Ђаласан, проф.**

“Кажи ми и ја ћу заборавити,
покажи ми и можда ћу се сјетити,
укључи ме и ја ћу разумјети.”

Конфуције

АКТИВИЗАМ МЛАДИХ

Укључи се! Буди и ти парламентарцац! Буди дио тима, екипе, буди активан!

Активизам младих представља широку активност која обухвата више различитих активности и пројеката. То је управо планирано дјеловање да би се постигли социјални или политички циљеви какви су: стварање, подизање свијести, као и предузимање других акција како би се утицало на друштвене промјене. Активизам истиче наше способности и усмјерава нас да промишљамо о дешавањима која нас окружују, даје нам идеје за промјене и унапрјеђење датог стања.

Учесници Ученичког парламента су активисти. Они представљају значајну категорију ученичке популације и будуће носиоце промјена у друштву.

Ученички парламент школске 2014/2015.године

Неопходно је посветити адекватну пажњу њиховим потребама, ставовима и жељама, као и подршци развоја активизма младих. Бити активан значи упознати нове људе, путовати, стицати нова знања, склапати нова пријатељства...У оквиру Ученичког парламента спроводимо пројекте унапрјеђења квалитета живота младих и остварујемо своја права, учествујемо у различитим пројектима по сопственом избору.

Марија Милићевић II-4

ЗАШТО УЧЕСТВУЈЕМ У УЧЕНИЧКОМ ПАРЛАМЕНТУ

У Ученичком парламенту учествујем зато што тако побољшавам однос и сарадњу између ученика и наставника. Тако ће се боље реализовати наше одлуке. Ученици учествују у процесу одлучивања, јер тако јачају своје самопоздање и постају одговорне личности. Млади треба да се што више остварују у било ком облику активизма и да на тај начин допринесу доношењу одлука које су од значаја за њихову будућност и побољшање њиховог положаја у друштву.

Очекујем да УП остане на путу досадашњих резултата, јер смо веома задовољни његовим радом.

Марија Милићевић II-4

У Ученичком парламенту учествујем зато што сам жељела да се укључим у сва питања која се директно тичу ученика наше школе. На тај начин посредујем између свог одјељења и осталих ученика, као и професора. Није тачно да се иде на сједнице УП да би се изгубио час, већ постоји тачно утврђен Дневни ред и сваки наш предлог, приговор или сугестија се разматра и можда и усвоји. Учествовати у УП није губљење времена. Препоручујем свима да нам се придруже тако што ће се идуће школске године пријавити као представници свог одјељења. Захваљујући УП Анастасија Дреновац, уч. II-4 и ја учествовале смо на Националној конференцији Уније

средњошколаца Црне Горе која је одржана у Будви у периоду од 26. до 28. марта 2015. год.

Очекујем да у даљем раду представници УП са својим одјељењским старјешинама допринесу смањивању броја изостанака ученика, а самим тим и мањем броју ученика искључених из школе.

Марија Кувелић III-4

За Ученички парламент сам се пријавила јер сам хтјела да неке ствари у школи промијеним. Кандидовала сам се и за предсједника и одабрана сам гласањем. На сједницама нам је веома забавно. Боримо се за своја права и промјене онога што нам се не свиђа, што нам не одговара, а организујемо и хуманитарне акције.

Моја очекивања од Ученичког парламента су да успијемо у свему што смо наумили, а главно очекивање ми је промјена назива школе, за шта сам се највише трудила и борила. Надам се да ће ми следеће године наћи достојног замјеника! (смијех)

Милица Мировић IV-5

Волим што сам дио нашег парламента, јер ту могу све да кажем. Ако имам неку идеју да нешто створим, урадим, промијеним, онда је УП право мјесто гдје то могу да реализујем. Ако и немам никакву идеју, подстаћи ће ме да је имам,

и не само једну, већ мноштво њих. Кад ми треба подршка, кад наиђем на препреку, кад ми треба помоћ (а све то у вези са школом) – опет је ту наш УП. Ученици могу ту да буду искрени, да кажу што стварно мисле... У читавој школи једино на сједници УП нема одвајања у групе, ту смо сви као једно, иако смо сви различити.

Очекујем да УП буде исти као до сад, јер немам никаквих замјерки. Нека УП и даље буде ђачко уточиште.

Маја Мрдак III-4

Један од најљепших школских дана ми је дан када је заказан ученички парламент. Тад побјегнем од лекција, одморим се од писања и предавања. Кад уђем у амфитеатар, једино ми је важно да ме други могу саслушати као ученика, као и да ја саслушам предлоге и мишљења својих другара парламентарца. Тамо се осјећамо важним, јер можемо изнијети своје мишљење, своје ставове! Свиђа ми се начин рада ученичког парламента: посвећујемо се разним дебатама и хуманитарним акцијама. Волим да имам што више обавеза, јер кад ми је дан фулиран, немам времена за оно на шта и не треба да га трошим. Очекујем да Ученичком парламенту увијек буду карактеристике: много рада и много успеха.

Дарија Тривић IV-1

О АКТИВНОСТИМА УЧЕНИЧКОГ ПАРЛАМЕНТА

“Љепше је поклањати, него примати поклоне” (чланови УП у специјалном одјељењу ОШ Југославија)

Координатор Ученичког парламента је проф. Бранка Ћаласан. У рад је активно укључена и педагогица Миланка Окука, која је и наш чест гост. Имамо и пуну подршку наставника и директора Школе.

Неке од наших активности ове школске године су:

- На крају сваког класификационог периода расправљамо о успјеху, дисциплини и понашању ученика. Наши представници присуствују сједницама Наставничког вијећа.
- У децембру је одржана презентација на тему: АСЕРТИВНОСТ. Уз помоћ педагогице, научили смо да у многим животним ситуацијама можемо асертивно реаговати. На презентацији

смо чули шта је то асертивност, по чему се разликује од агресивности и које се асертивне технике могу користити.

- Ученице Александра Голубовић и Марија Милићевић припремиле су презентацију на тему: АЛКОХОЛ И МЛАДИ.
- Поводом 7. априла, Свјетског дана здравља, наш гост била је докторка Снежана Лабовић, која је одржала предавања о здрављу – Шта је то здравље и како га сачувати.
- Основали смо Дебатни клуб и окушали се у дебати на тему: КЊИГА ИЛИ ИНТЕРНЕТ?
- Ученице Маја Мрдак и Дијана Лончина урадиле су пано са предлозима и сугестијама

Панои са предлозима и сугестијама представника УП

Радионица "Средњошколски став", у организацији НВО "Јувентас"

Учеснице Националне конференције Уније средњошколаца Црне Горе

- ученика-представника парламента. Пано је постављен у холу школе. Погледајте га!
- Успоставили смо и сарадњу са Локалним ученичким парламентом Бара. Ученице Милица Мировић и Марина Кувелић учествују у ЛУП Бара и заступају интересе ученика наше Школе.
 - Реализовали смо хуманитарну акцију под називом "Осмијех на дар". У прикупљању новчаних средстава учествовали су ученици и наставници школе. Ученички парламент је одлучио да прикупљена новчана средства подари ученицима са посебним потребама у ОШ "Југославија" у Бару. У току је још једна хуманитарна акција.
 - Посебно истичемо да су наше двије ученице, представнице парламента Марина Кувелић и Анастасија Дреновац учествовале на Националној конференцији Уније средњошколаца Црне Горе, која је одржана у Будви у периоду од 26.03.2015 до 28.03.2015. год. Тим поводом учествовале су у емисији Барска хроника радија Бар. О својим утисцима учесница конференције Марина Кувелић каже: "У Будви је од 26. до 28. марта 2015. год. одржана Национална Конференција Уније

средњошколаца Црне Горе. Овом догађају присуствовало је око 100 представника средњих школа Црне Горе, представник Уније средњошколаца Србије, представник Уније средњошколаца Хрватске и представници НВО Јувентас који су учествовали у организацији Конференције. Првога дана конференције учесницима су се обратили представници Јувентаса и представник SHL - (Фондација из Њемачке која финансира овај пројекат) који су говорили о примјерима добре праксе у региону... Другог дана на Националној конференцији учествовали су и представници Завода за школство Црне Горе, као и представници Управе за младе и спорт. На крају засиједања усвојен је Статут и Пословник о раду Генералне скупштине. Такође, Генералној скупштини су се представили и кандидати који ће заступати Унију средњошколаца Црне Горе. Била нам је велика част и задовољство учествовати у једном оваквом догађају, који је од великог значаја за наше вршњаке."

Бранка Ђаласан, проф.

Бесједништво

Хоћете ли се изненадити ако вам кажемо да је бесједништво постојало још у праисторијско доба? Може се рећи да се појавило са првим покушајем човјека да прикладном усменом ријечју утиче на мисао, осјећање, вољу и радњу других људи. Непосредни циљ бесједништва је да убиједи, задиви или подстакне слушаоце. Оно је увијек било моћно интелектуално оружје човјека и његове заједнице и помагало им у њиховој еволуцији и борби за опстанак. Оно је и штит и мач, најплеменитије средство за утицање на људе, јер утиче на њих путем убјеђивања, а не путем силе или принуде.

Бесједништво је засновано на првом праву човјека послје права на живот и на средства за живот - на праву да слободно мисли и говори. Међу највећим именима свјетског бесједништва налазе се: Заратустра, Буда, Конфучије и Демостен.

Стил бесједништва се и даље усавшава, а његова задужбина постаје све богатија и разноврснија. Оно се развија у различитим сферама, па зато имамо различита бесједништва: пророчко, вјерско, политичко, судско, научно, филозофско, предавачко, војничко и свечано.

Највеће бесједе потичу из најдубљих осјећања и најузвишенијих мисли. Бесједа је свједочанство свога доба. Кроз уста бесједника говоре вјекови и народи. Сваки бесједник је свједок и творац свога времена. Зато његове ријечи изражавају жеље, сукобе и стрепње његовог доба. Колико се моћ доброг бесједништва цијени, најбоље приказује примјер Винстона Черчила, који је добио Нобелову награду дјелимично и због свог блиставог бесједништва.

Бесједници се најбоље и уче на примјеру. Антологија бесједа увијек је кориснија од сваког уџбеника реторике. Бесједништво се учи на арени дебате: на књижевним клубовима или ђачком парламенту.

У оквиру активности нашег УП одржана је дебата на тему:

ИНТЕРНЕТ ИЛИ КЊИГА?

Дебатери су припремили чињенице, за које су мислили да ће их довести до побједе. Предност књиге бранили су млади ентузијаста: Лазар Франовић, Марко Секуловић и Марина Кувелић. Страну Интернета бранио је њежнији пол: Ксенија Алавања, Јелена Чарапић и Дариа Тривић. Обје групе су се трудиле да надмудре онудругу и да своје ставове искажу што боље. Организатор ове дебате, проф. Бранка Ђаласан је за водитеља одабрала Милицу Мировић, истакнуту чланицу нашег парламента, која је пажљиво одмјеравала сваку ријеч наших дебатера. Учесници су аргументовано бранили своје ставове и поткрепљивали их исказима, као нпр: За разлику од Интернета, књига има нешто специфично, има своје дражи, има душу! Тешко је повјеровати да ће књигу било шта друго у будућности моћи замијенити, јер она је извор знања и мудрости. Зато је наша порука: Вјечита је књига – читајте књигу!

Друга екипа је такође била убједљива у својим исказима, као нпр: Интернет је прозор у свијет, скраћује вријеме и простор. Квалитетна примјена Интернета представља допринос науци и образовању. Комуникација посредством Интернета убрзала је и олакшала начине учења, студирања и стицања знања уопште.

У маниру великих дебатера и у прилог традицији да се добра бесједа завршава својом најзначајнијом ријечју, представница групе која заступа интернет, Дариа Тривић је имала завршни аргумент у обраћању конкурентској групи: "То што користите као аргументе у корист књиге – нашли сте на интернету!" Али, достојна реплика стигла је из редова дебатера бранилаца књиге од Марине Кувелић: "Све што се налази на интернету - преписано је из књига!"

Какав финиш! Овакав завршетак дебате инспирисао је присутне слушаоце да својим коментарима употпуне дебатни дан.

Никола Грубач II-3

НЕКИ ДРУГИ СВИЈЕТ

„...Волите ли ви театар, како га ја волим, то јест свом снагом срца, с одушевљењем, до samozаборава на који је спремна само ватрена младост, страсна и жељна да доживи лијепо?“ – питао се велики писац.

И заиста, нијесу ли у театру сабране све чари, сва волшебност умјетности? Која од умјетности располаже толико моћним средствима да осваја душу утисцима и да влада њоме по својој вољи?

Театар је ХРАМ УМЈЕТНОСТИ, на чијем се улазу за трен ока преносите у неки други свијет. Ту ви не живите својим животом, не патите од својих мука, не радујете се својој личној срећи, не дрхтите од опасности за себе. Ви живите животе ликова драме коју гледате. Емпатија је тако снажна, да заборављате гдје сте, ко сте и да уопште јесте (ви). Човјек је увијек био и биће најзанимљивија појава за човјека, а драма приказује човјека у његовој вјечитој борби са својим „ја“ и са својим одређењем. Таква је главна јунакиња драме „Бокешки D-mol“ (сценарио: Стеван Копривица, режија: Милан Караџић) коју смо 8. априла ове године гледали у Центру за културу Тиват. У партеру сале уживали су ученици III-3 одјељења и професори Средње пољопривредне школе.

„Бокешки D-mol“ је једна од најгледанијих представа црногорске позоришне продукције икада. Видјело ју је десетине хиљада гледалаца, широм региона. Добитница је четири Стеријине награде и више других фестивалских и појединачних признања везаних за њене актере.

На темељу приче о потрази за љубављу, чији је трагичан крај благо наговјештен насловом, засноване су универзалне и безвремене поруке:

- Срећа је пут ка срећи, на њему вреди принијети и себе као жртву, ако је то цијена остварења снова.
- Треба уживати у љепоти док траје, јер не знаш докле ће да траје.

Овакве поруке пренесене бравурозним глумачким умјећем младих протагониста (Јелене

Симић, Емира Ћатовића, Момчила Оташевића и других), као и освједочених глумачких стваралаца, Милене Дравић и Младена Нелевића, заслужиле су аплауз за чију снагу и срчаност треба измислити нове ријечи. Нијесмо ни знали колико дуго можемо да аплаудирамо! Чак нам се учинило да је и глумачка постава била затечена нашом еуфоријом. (А кажу да су глумци сујетна професија!). Дошли смо да се дивимо њима, а они су се дивили нашем упорном аплаузу!

Надамо се да ће бити још оваквих путовања у неки други свијет, за чију је организацију и овога пута, као и много пута до сад, заслужна професорица Марија Шуштер.

P.S. за Марију: Надамо се скором поновном одласку и још већем аутобусу.

Одушевљени гледалац Ж. К.
из партера сале Центра за културу Тиват
(ред 12, сједиште 2)

КАКО СЕ ПОСТАЈЕ ЂАК ГЕНЕРАЦИЈЕ

Кад је Филип Раичевић, ученик IV-4 (образовни профил Наутички техничар) проглашен за ђака генерације, нико се није изненадио. „Омиљен је и уважаван како од стране наставника, тако и од ученика. Карактеришу га: марљивост, уредност, одважност, одговорност, праведност,“ каже његов одељењски старјешина, професорица Бранка Ђаласан.

Лидер: Како је на тебе утицала промјена средине, с обзиром на то да си дошао из Мојковца у Бар?

Филип: Утицала је позитивно; да није било промјене средине, вјероватно не бих задржао одличан успјех.

Лидер: Шта те је подстакло да упишеш смјер Наутички техничар?

Филип: Интересантно је да ми је професор музичке и ликовне културе савјетовао то да упишем, иако у почетку нисам имао у плану.

Лидер: Да ли си и у једном тренутку био у дилеми да ниси добро изабрао?

Филип: Не, у потпуности себе проналазим у овом смјеру.

Лидер: Који предмет највише волиш?

Филип: Математику, мада не заостају ни стручни предмети.

Лидер: Коју петицу је било најтеже заслужити?

Филип: Најтежа и најслађа петица је из Црногорског - српског, босанског, хрватског језика и књижевности.

Лидер: Постигао си овај успјех боравећи четири године у ученичком дому?

Филип: Ако имате вољу за учењем, свако мјесто ће бити одговарајуће.

Лидер: Како себе видиш за 10 година?

Филип: За 10 година видим себе као престижног члана посаде на броду, јер мислим да ћу то заслужити.

Лидер: Да ли ћеш по завршетку средње школе ићи на брод или уписујеш факултет?

Филип: Уписујем факултет, јер сматрам да ћу тако постићи више и да ћу остварити жељени циљ.

Лидер: Да ли своје школовање планираш да проведеш у граду у којем си провео претходне четири године?

Филип: Настављам у Бару, јер сам навикао на град, а и стекао сам много пријатеља.

Лидер: Шта мислиш о свом надимку Луча?

Филип: То је један од надимака које сам стекао од новог друштва у Бару, који ми је у међувремену постао јако драг!

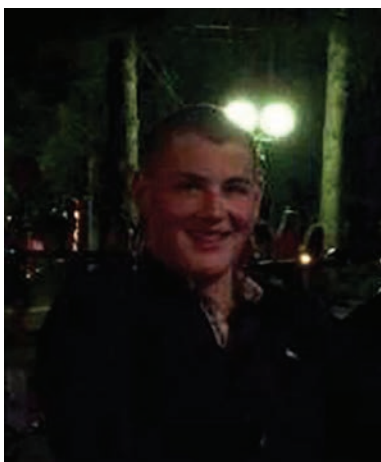
Лидер: Јеси ли очекивао још неко питање?

Филип: Па... плашио сам се питања: Јеси ли заљубљен?

Лидер: Па, јеси ли?

Филип: (осмијех) Мислим да то више и није тајна.

У дружењу са Филипом уживала Сандра Илинчић IV-2

Добар- бољи- Данило Первов!

О Данилу Первову сви говоре само у суперлативима: његови професори и његов одјељењски старјешина, проф. Марија Шуштер, као и његови другари из одјељења. Ко је и какав је заправо Данило Первов, најбољи ученик првог разреда?

Лидер: Кажите нам нешто о себи и својој породици.

Данило: Зовем се Данило Первов. Рођен сам у Русији, у граду Новосибирску. Имам 17 година. Отац ми је инжењер бродоградње, а мајка филолог руског језика. Старија сестра је психолог, а млађа похађа основну школу. У Црну Гору смо доселили 5. Јануара 2008. (Видите, како сам запамтио тај датум!) То је био мој први излазак ван граница Русије.

Лидер: Како си доживио то пресељење?

Данило: Прво изненађење ми је било што није било снијега. Падала је киша, обична киша - а био је јануар. У Црну Гору смо и дошли највише због климе, јер у Новосибирску, који је у центру Сибира, зима траје 9 мјесеци, а температура се спушта и до минус 50 степени. Научници су прогласили Новосибирск непогодним за живот због опште загађености. Тамо сам често био болестан.

Лидер: Добро говориш наш језик. Да ли ти је дружење са црногорским вршњацима помогло у учењу језика?

Данило: Те 2008. године било је веома мало Руса у Црној Гори. То ме је подстакло да учим језик, а и дружио сам се само са дјецом из Бара. Тек послјије двије године сам упознао првог вршњака из Русије.

Лидер: Шта ти се у Бару највише свиђа?

Данило: Управо оно чиме се он разликује од вишемилионских градова: та његова тишина, слобода живљења и успорени ритам живота. Људи су дружељубиви и многи се познају. Нема трке за временом и гужве на улицама.

Лидер: Како си изабрао средњу школу?

Данило: На неки начин сам ускладио своју професију са очевом уписавши се на образовни профил Научички техничар. Међутим, мој избор није само због тога. Као и већина мојих вршњака из одјељења, видим себе у будућности као капетана

брода, а затим човјека који развија свој бизнис.

Лидер: Повод за овај интервју су твоје блиставе петице. Који ти је омиљени предмет?

Данило: Мој омиљени предмет су Бродске машине због мог интересовања за технику и због професора.

Лидер: Коју је петицу било најтеже заслужити?

Данило: Ону коју још немам - из физике!

Лидер: Да ли има у Бару неко мјесто које је за тебе посебно?

Данило: Румија је мјесто гдје се осјећам као код куће. Јако волим планине и тамо идем због енергије која тамо влада. Био сам на Румији више од двадесет пута.

Лидер: Шта си очекивао од наше школе и да ли су ти се очекивања испунила?

Данило: Да, заиста!

Лидер: Имаш ли неки хоби?

Данило: Бавио сам се атлетиком, пливањем, акробатиком, хип-хопом. Кратко сам тренирао и чудо. Сада је планинарење моја велика љубав.

Лидер: А љубав, она права?

Данило: (Осмјех).

Клим Бакламов, II-3

Хип-хоп је дио мене

Наш ученик Елдин Шкријељ аутор је пјесме „МОЈ ГРАД - МОЈ БАР“, као и главни актер спота који је за пјесму направљен. Промоција спота је одржана 8.априла 2015.год. у 19:00 у Дворцу краља Николе. Присуствовали смо догађају с намјером да подржимо Елдина и уживамо у промоцији. У споту учествује и осмогодишња Дијана Забијако, а на њему су радили и Сергеј и Јелена Забијако. Спонзори су: Културни центар Бар, „Цакан спорт“, Ресторан „Wa“ и „Ф“ радио- који им је омогућио да пјесму сниме у њиховом студију.

На промоцију је дошло много људи да подржи Елдина и остале учеснике овог спота. Атмосфера је веома пријатна. Програм почиње причом о историји града Бара и о значајнијим личностима које су живјеле у Бару и доприносиле му током свог живота. Затим су представљени учесници, а онда је приказан спот. Публика је одушевљена, а ми смо поносне на ученика наше школе. Учесници овог пројекта су се обратили публици. Услиједила је Прес-конференција, а затим и наградна игра. Игру је подржао „Цакан спорт“ Бар који је поклањао мајице са логом „МОЈ ГРАД МОЈ БАР“. За крај смо још једном одгледали спот.

Доносимо интервју са Елдином, који је под јаким утисцима промоције.

Лидер: Елдине, реци нам нешто о себи.

Елдин: Здраво, ја сам Елдин Шкријељ. Рођен сам и живим у Бару. Бавим се хип-хоп музиком већ четири године, а текстове и поезију пишем већ дуже вријеме. Иначе похађам Средњу пољопривредну школу у Бару. Четврти сам разред, смјер – бродомашински техничар и одличан сам ђак.

Лидер: Како си дошао на идеју да напишеш пјесму о нашем граду?

Елдин: Хтио сам да прикажем град Бар онаквим какав јесте и како га ја доживљавам. Постоје многе пјесме о другим градовима, али о нашем није постојала ни једна. Желио сам одавно да је напишем, али сам тада мислио да нисам дорастао томе. Мислим да је ово било право вријеме.

Лидер: Како је дошло до сарадње са Сергејом?

Елдин: Постојала је на интернет страници „Youtube“ прва, краћа верзија пјесме. Сергеј је пронашао, успоставили смо контакт преко „Facebook-а“ и врло брзо смо склопили сарадњу. Веома сам задовољан тиме.

Лидер: Колико дана је трајало снимање спота и које су локације на којима сте снимали?

Елдин: Цјелокупно снимање је трајало око 15 дана, а мјеста на којима се снимао спот су:

центар града, Стари Бар, Стара маслина и Волујица.

Лидер: Имаш 18 година и већ си издао албум?

Елдин: Да, јесам. Свој први албум издао сам у децембру, 2014. године. Албум се зове „Коцка је бачена“.

Лидер: Када ће бити сљедећа пјесма и у ком стилу?

Елдин: Ја стално радим нове пјесме, тако да ће то бити врло брзо. Што се тиче стила, ја остајем при стилу репа. Опробао сам се ја и у другим стиливима, али ми то не иде. Држаћу се само репа, он је дио мене. Сматрам да су реп текстови најближи правој књижевности.

Лидер: Да ли си узбуђен због промоције?

Елдин: Ово је за мене велики догађај и велико искуство. Сви смо радили као тим, надам се – успјешно.

Лидер: Елдине, захваљујемо ти се на овом интервјуу. Још једном желимо да ти честитамо на промоцији у наше име и у име Школе. Свака част!

Елдин: Хвала вам, заиста – велико хвала!

Милица Мирковић
Јелена Чарапић
IV-5

ЕКСКУРЗИЈА...

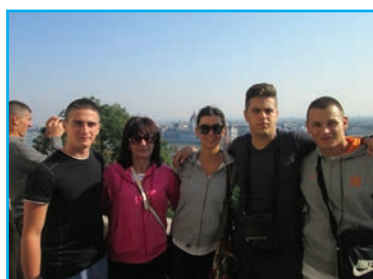
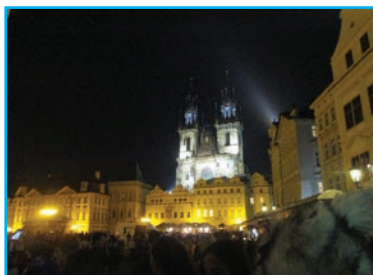
На дуго очекивану матурску екскурзију кренули смо 05. 10. 2014. године. Водила нас је агенција „Инрут“ у посјету трима европским градовима: Будимпешти, Прагу и Бечу. Ишли су ученици пет одјељења завршних разреда: прехранбени техничари, бродомашинци, наутичари, цариници и фризери. Са нама су пошле професорице Бранка Ћаласан, одјељењски старјешина IV-4 и Ивана Ковач, одјељењски старјешина IV-3.

Тог дана окупили смо се испред школе и нестрпљиво чекали да уђемо у аутобус. Испратили су нас родитељи. Директор нам је пожелио срећан пут и посаветовао нас да водимо рачуна о понашању. Аутобус је кренуо, а са њим је кренуло и добро расположење. Уз забаву и паузе за одмор, пут нијесмо, како се то каже - ни осјетили.

Прва дестинација је била Будимпешта, краљица Дунава. Видјели смо доста знаменитости: Трг хероја, Парламент, Базилику Светог Стефана, Национални музеј и галерију, Ланчани мост. Вече је било предвиђено за

крстарење Дунавом. Са његове лијеве стране налази се Пешта, а са десне Будим. На будимској страни налази се Цитадела и на њеном врху Статуа слободе. На пештанској страни је зграда Парламента, Трг хероја са градским парком, зоо врт, термална купатила. Крстарење је на већину ученика оставило најјачи утисак.

Ујутру смо кренули за Праг, златни град. Заиста, Праг је бајковит град! Све те цркве, мостови и куле које смо обишли, као да су истргнути из прошлости и стављени у данашње вријеме. Све грађевине су сличне, као да су прављене истом руком. Видјели смо: Национални музеј, Старометске намести, Тински храм, Прашки дворац, Трг републике, Катедралу Светог Вида. Најзанимљивији су нам били Карлов мост и Астрономски часовник. Карлов мост је добио име по Карлу IV. Шетња њиме је шетња кроз историју. На њему има тридесетак статуа. Занимљива је слика Карла IV како као мали пада с тог моста. Традиција је да се на

ЕКСКУРЗИЈА...

слику стави лијеви длан и замисли жеља. На мосту има сликара, свирача; могу се купити разни сувенири.

... Препуни дневних утисака спремали смо се за дискотеку. Тамо су били и ученици из Србије. Играли смо, пјевали, проводили се онако како то само младост умије.

Трећи и четврти дан смо имали само за себе. Шетали смо Прагом, куповали сувенире, дружили се; једном ријечју - уживали!

Петог дана смо кренули у Беч. Морам признати да се нама дјевојкама шетња поред скупоцјених бутика јако свиђела, иако је било тешко приуштити себи нешто по цијенама прилагођеним стандарду Бечлија.

Кад је дошло вријеме за повратак у Бар, скупили смо се испред споменика Марије Терезе и сви заједно се сликали. Било нам је предивно, а и јако смо се зближили, па нас је сама помисао да крећемо кући растузила.

Ипак нас то није спријечило да у аутобусу наставимо са добрим расположењем.

По повратку смо данима причали о екскурзији, гледали фотографије, препуни утисака, свјесни да су ови дани неизмјерно обогатили наше искуство. Уљепшаће нам будуће дане предивним успоменама.

ЗАХВАЉУЈЕМО СЕ:

Професорицама што су спавале док смо бјежали из хотела!

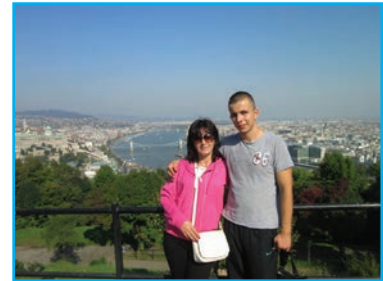
Родитељима за добар џепацац!

Господину Клима Уређају који нас је хладио зајапурене од трчања за аутобусом!

Возачима што су толерисали наша закашњења!

Водичу Џонију на стрпљењу без граница!

Јована Вукославовић IV-1

ИГРА КАО ДРУШТВЕНИ ФЕНОМЕН

О ПОЈМУ ИГРЕ

Питање о бивствовању, о смислу људског постојања, увијек је у упитности. Шта чини човјеково бивство? Рећи ће филозофи: рад, игра, љубав, борба, смрт... Зашто баш игра? У чему је значај и смисао игре? При поимању појма игра, прва асоцијација је да се ради о дјечјој активности. Међутим, ријеч је о много сложенијем појму који има значај за човјека као појединца и за друштво у цјелини. Како наводи Еуген Финк: "Игра спада у бивствено, темељно устројство човјеково". Дакле, игра, било то дјечја или умјетничка, спортска или нека друга најпотпуније испуњава егзистенцију човјекову. Она подстиче бројне човјекове способности: интелигенцију, спретност, вољу за дјеловањем, машту, човјекову слободу, задовољство и опуштено, забаву и разоноду. Човјек сазнаје и спознаје не само кроз рад, већ и у игри и кроз игру. Зато човјек није само биће које ради (*Homo faber*), него је и биће које се игра (*Homo ludens*).

Игра је хумана, проширује границе људске слободе. Њен социјални карактер се манифестује и чињеницом да се она одвија преко одређених правила, норми и прописа, обичаја и традиције, те је културно условљена. Задовољство од игре и спорта лежи у социјално – психолошким осјећањима ривалства, побједе, личне и колективне идентификације, без обзира да ли се ради о игри картама, лоптању, шаховским комбинацијама или

плесним корацима.

Игра има своју историју. Настала је када је настао човјек. Игре су игрane на различите начине и у различитим облицима и формама. У најстаријим људским заједницама нијесу биле структуриране по неким посебним правилима, као што то постоји данас. Човјек је упражњавао природне облике: кретање, трчање, скакање, пузање и пењање. Прве праве игре настале су у историји Грчке. Та древна култура дала нам је Олимпијске игре. Када су се одигравале Олимпијске игре, сви су хрлили у Олимпијаду да славе атлете, али и пјеснике, сликаре,

вајаре, филозофе који су се такође такмичили, и ту, у несвакидашњој средини, налазили надахнуће за своја дјела. Тада су престајали и војни походи. По први пут у историји човјечанства, игра добија друштвени значај и постаје једна од битних човјекових активности. Чињеница је да су грчки филозофи давали већу предност филозофији, односно филозофском мишљењу него игри. Но, ипак је нијесу негирали, нити умањивали њен значај у друштву, нити су је сматрали бескорисном радњом. "Ако су дјеца лијепо започела игром и ако се помоћу музичког васпитања науче законитости, онда ће их она (супротно онима другима), пратити свуда, јачаће их, и поново ће подизати у држави оно што се срушило. (Платон, "Закони"). Аристотел је такође повезивао игру и рад, јер човјеку који ради потребан је одмор, а игра и постоји ради одмора. "При раду, међутим, човјек се мучи и напреже, па стога при увођењу игара треба пазити да се примијене у погодном тренутку, јер оне треба да служе као лијек. Приликом таквих покрета душа се опушта и уживање јој пружа одмор." (Аристотел, "Политика")

КУЛТУРА И ИГРА

Култура обухвата свеукупност људских вриједности, све оно што оплемењује, узвишује и хуманизује човјека и његову бит. Како истиче Херберт Маркузе: "Култура не подразумијева само бољи, већ и племенитији свијет". Ту своју племенитост култура остварује и у игри и кроз игру. Култура је стечена, не рађамо се са културом, док је потреба за игром у нама као генетска датост. О повезаности и значају игре на једној и културе и умјетности на другој страни, говорили су теоретичари игара Јохан Хуизинга и Роже Кајоа. Према Хуизингу, људска култура, па и умјетност, развијала се паралелно на два начина. На једној страни њу је развијао човјек који ради (*Homo faber*), а на другој човјек који се игра (*Homo ludens*). Култура је у својим првобитним облицима играна, она се развија у игри и као игра.

Међутим, ово не упућује на то да су све игре подједнако везане за умјетност. Градећи једну концепцију игара Кајоа дијели све игре на четири основне групе:

1. Игре такмичења (agon)
2. Игре на срећу (alea)
3. Игре прерушавања (mimicry) и
4. Игре заноса (ilinx)

Док прва група спада у спортске игре, трећа и четврта се односе на умјетност, јер обухватају глуму, плес, имитирање, занос, битне одлике које се јављају у поезији, позоришној и плесној умјетности.

СЛОБОДНО ВРИЈЕМЕ И ИГРА

Игра као исконска људска потреба, најблискија је слободном времену. Но, то слободно вријеме нам некако промиче, а да нијесмо ни свјесни његове вреједности. Све већим развојем технологије и аутоматизацијом производње дошло је и до повећања слободног времена. Да ли је слободно вријеме савременог човјека заиста слободно или је то "празно" вријеме испуњено досадом? Бернард Шо је интересантно запазио: "Ми људи, давно смо знали да организујемо један дио нашег живота, рад; али смо заборавили да унесемо више реда у други дио, у слободно вријеме." Различити облици забаве и игре требало би да испуне слободно

вријеме, а они сами треба да су испуњени рекреативним и релаксационим садржајем.

Човјек се заиста данас усавршио у технолошком смислу, олакшао себи живот, али се и одвојио, отуђио и од себе и од других. Живот у виртуелном свијету постао је доминантан, све више се губи непосредна комуникација, губе се социјални контакти и све мање је праве игре. Јављају се неки други облици игара као што су на примјер, видео игрице.

Видео игрице увелико утичу на човјека, тако што се посредством њих врши изолација појединца како од породице тако и од шире социјалне заједнице. Но, наравно, имају оне и позитивних утицаја: подстичу ниво имагинације, изазов, слободу, унапређује брзину реакције, мултидисциплинарно знање. Али, оне не би смјеле да стварају зависност о игрању. Користи се јављају при оптималном нивоу играња.

Можемо закључити да је игра битна одредница у животу сваког човјека. Човјек има потребу да се игра. Игра је дио њега и он је дио игре. Човјек је срећан онолико колико се игра. Игра је људска потреба и својеврстан вид човјековог самопотврђивања.

Живот је јединствен дар и захтјев који се не може мјерити другим вриједностима – треба живјети и испунити свој живот. ЖИВОТ ЈЕ БОГАТСТВО – ЧУВАЈ ГА! ЖИВОТ ЈЕ ИГРА – ИГРАЈ СЕ!

Бранка Ђаласан, проф.

„ЗАМИСЛИ ЖИВОТ У РИТМУ МУЗИКЕ ЗА ПЛЕС...”

Плес је врста умјетности и забаве кроз покрет. То је говор тијела који изражава различите емоције. Човјек пјева и кад је тужан, али плеше само кад је срећан. Таленат за плес нема свако, јер је плес умјетност, а умјетношћу се могу бавити само они који су маштовити и креативни. Осјећај за ритам је урођен, као и „слух“ за музику. Зато га само изабрани посједују. На неки начин тече им кроз вене. Плес је одраз темперамента. Особа која плеше кроз покрете и игру изражава најразличитија осјећања на љествици од туге и носталгије, до среће и еуфорије.

Колико ће особа бити успјешна у плесу зависи од изражајности покрета и њеног осјећаја за ритам.

Способност трансформације током плеса је задивљујућа. Плесачи као да причају своју животну причу кроз игру и покрет, изазивајући јаке емоције код гледалаца. И плесачи и гледаоци издижу се изнад времена и простора. Покрет је сугестивнији од звука и опојнији од стихова.

Бавила сам се кратко вријеме плесом. Није једноставно, али вриједјело је. На сцени сам била

друга особа, особа која живи да би играла. Колико ћеш добар плесач бити, зависи од тога колико дајеш себе. Ако смо у томе искрени као дјеца, ако плешемо из љубави, онда је сваки покрет јединствен. Осјећамо се слободни као птица.

Има ли неког да то не жели?

Буди слободан и „играј, играј, играј, иииграај!“

Жаклина Пецовић I-5

ЧИЈА ЈЕ ФРИЗУРА НАЈ?

Међународно такмичење фризера у Будви одржало се 28. септембра 2014 .године у хотелу Медитеран. Нашу школу представљали су ученици:

- Далида Калач, категорија пунђа (освојила 6. мјесто);
- Џевахире Туша, категорија full fashion (освојила 6. мјесто);
- Бранка Даниловић, категорија мушко шишање (освојила 6. мјесто);
- Арбен Мумџија, категорија мушко шишање (освојио 9. мјесто).
- Ервина Сијарић је такође учествовала на овом такмичењу.

У укупном пласману ученици наше школе освојили су 5. мјесто. Ментор је била професорица Музуровић Санија.

Организација је била на врхунском нивоу под руководством фризерског салона „Зоран“ из Подгорице. У такмичењу су учествовали многобројни фризерски салони, самостални фризерски салони из Црне Горе, као и из земаља региона: Србије, Босне и Херцеговине, Хрватске

и Македоније. Учесници и посјетиоци су имали прилику да присуствују несвакидашњем перформансу и задивљујућим техникама фризерског посла.

Милица Гумић III-5
Џевахире Туша III-5

Савјет да пронађете добру фризуру

Надалеко је чувена узречица да је коса украс сваке жене. Мушкарцима такође даје неку посебну љепоту или шарм. Косу треба његовати и прије свега бити задовољан оним што нам је природа даровала.

Косу треба редовно прати избјегавајући агресивне шампоне. Приликом прања кошу главе треба темељно измасирати, а на крају додати мало хладније воде како би коса добила сјај и чврстоћу.

Избјегавајте често користити фен, пеглу или фигаро. Ако сте већ приморани да често користите фен, у том случају он не смије бити превише у близине косе, а при том ваља смањити температуру сушења. Моја је препорука да не чешљате косу док је сасвим мокра, јер тада лако пуца.

Да ли вам је коса сува или можда оштећена? Уколико је сува, бирајте производе који садрже липиде, а не протеине. У сваком случају, пронађите добру фризуру која ће вам помоћи да будете задовољни косом, чак и кад нисте исфенирани.

Избјегавајте гумице и укоснице, јер њихова честа употреба доводи до пуцања косе.

С обзиром на то да идемо у сусрет љетњим данима, прије купања у мору добро је косу намазати маслиновим уљем, које је штити од сунца

и соли и даје јој лијепо сјај. Послије тога, темељно је оперите шампоном који садржи уље и нанесите регенератор.

Прољећни савјет да правилно његујете косу

Сада, на почетку прољећа, почните са његом косе изнутра – једите више свјежег воћа, поврћа и интегралне житарице.

Поред исхране, веома је важно да правилно перете косу. Док наносите шампон, не будите лијени да минут до два благо масирате коријен длаке, што поспјешује прокрвљеност и омогућава да квалитетни састојци лакше продру у длаку. Послије прања нанесите паковање, да коса послје третмана и сушења изгледа сјајније, а под прстима да не буде крута и сува.

Паковања се наносе не само да би се коса нахранила, већ и да се заштити од спољашњих штетних утицаја (фенирање, првљаштина из ваздуха, сунце). Ово је сасвим довољна њега уколико немате већи проблем.

Лаковић Санида, сарадник у настави

ФРИЗЕРИ НА ПРАКТИЧНОЈ НАСТАВИ

Зовем се Андријана Главановић, ученица сам III разреда “Средње пољопривредне школе”. Са праксом у фризерском салону “Арап” почела сам прије три год. Ове три године за мене су биле предивно искуство. Уз љубав и подршку успјела сам да савладам вјештине овог заната – уз рад, учење и прилагођавање. У овом занату увијек има нешто ново да се научи, да се испрате нови трендови. Овом професијом сам одлучила да се бавим јер волим да видим осмијех на нечијем

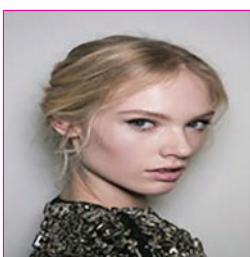
лицу, а још сам срећнија када знам да је мој рад заслужан за тај осмијех. У протекле три године било је разних изазова, али уз помоћ професора и искусних фризера у салону, све препреке сам успјешно савладала. Протеклих година са школом смо били на разним семинарима и такмичењима, на којима смо могли да видимо радове познатих фризера и да се такмичимо са нашим вршњацима.

Андријана Главановић III-5

Актуелне фризури за 2015. су:

Уплетена коса

Прољеће нас дочекује са свим могућим варијацијама плетења косе, од оних класичних плетеница до атипичних фризура какве смо видјели на ревијама Доне Каран или Шанела. Уз плетеницу ће дивно пристајати украси у коси па можете оплеменисти фризуру украсним цвијећем или понеком украсном шналом.

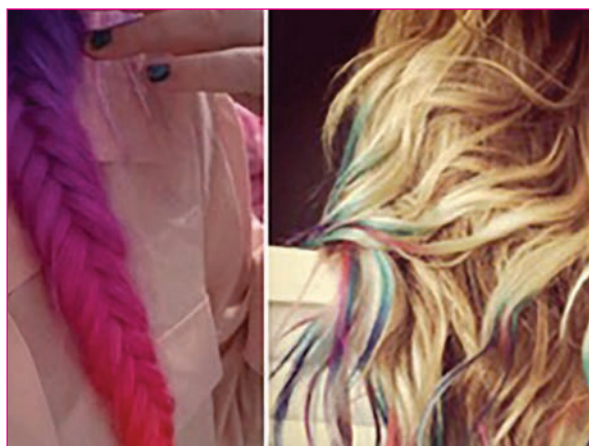
додатком пјене па изгледа помало рокерски и неуредно, затим јако исфенирана према унутра с наглашеним волуменом, те трећа варијанта (коју је теже извести у кућној варијанти), а карактерише је јако исфенирана разбарушена коса која изгледа као да сте стајали испред вентилатора.

Боја

У 2015. актуелне су неприродне боје или омбре са истим тим бојама.

Боб

Боб је ове године промијенио текстуру, те је јако важно да има волумен. Популарне су три варијанте боб фризури: коса која је осушена природно без сушења, али с

Школа у облаку

Облаци над школом су природна појава, али школа у облаку?! Нестварно или немогуће, мада би то “неки” жељели. Па у чему је онда ствар?

Ријеч је о школи у облаку као будућности образовања. Школе у вршењу своје образовне функције прате и примјењују све технолошке иновације и треба да имају визију послова будућности. Али како припремити школе за такав свијет?

Да ли то значи дозволити ученицима да се баве интернетом колико то они желе, а учење ће само да се деси? Па гдје је ту мјесто и улога наставника? Да ли и њих мијења машина? Одговор је негативан. Наставник је у образовном процесу незамјенљив, чак је овдје важнији него икад. Ради се о другачијем приступу од оног који се користи. Он не “производи учење”, већ допусти да се оно деси. То постиже тако што ученицима омогући приступ информацијама гдје год да се налазе и кад год је то потребно. На овај начин значајно је оспособити ученике да не памте велику количину чињеница, већ да мисле, истражују, прате своју радозналост, сарађују, критички размишљају и траже одговоре на постављена питања.

Наставник је у улози ментора који помаже и усмјерава ученике, а да се при том не налази у учионици. Он поставља питања, усмјерава их и охрабрује да дођу до најбољих рјешења. Тако

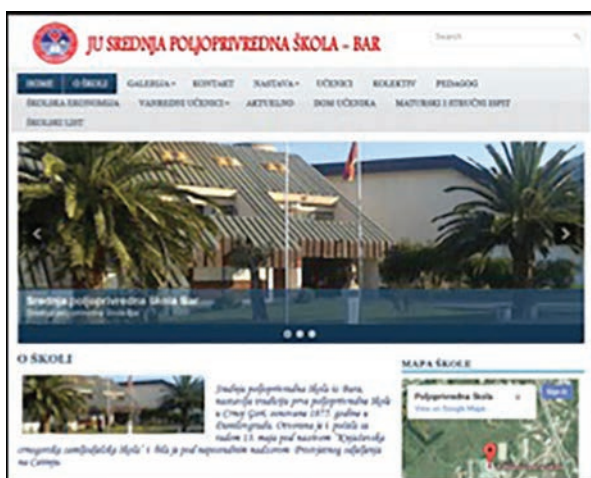
смишљена школа у облаку функционисала би по принципу самоорганизујућег учења (*Self-Organised Learning Environments-SOLE*), за шта је потребан широкопојасни интернет, сарадња и подршка. То подразумева опремљеност школе савременим информационим технологијама, које би ученицима омогућавале брз и квалитетан приступ информацијама.

Зачетник школе у облаку је један од најпознатијих образовних истраживача данашњице, *Sugata Mitra*, професор образовне технологије на универзитету Њукастл у Великој Британији. Он је пошао корак даље и покушао у својим експериментима да понуди неке конкретне одговоре.

мр Вучко Асовић, проф.

ВЕБ САЈТ ШКОЛЕ

Од прошле школске године, Школа је добила нови веб сајт. Идеја приликом креирања је била да се формира прегледан сајт, који ће бити користан свим заинтересованим (ученицима, родитељима, запосленим и другим) и пружити им довољно информација. Чини се да смо у томе и успјели. Тако, на почетној страници сајта посетиоци могу наћи основне податке о Школи, локацију Школе на Гугл мапи, корисне линкове и бројне рубрике (галерија, контакт, настава, педагог, актуелности и друге), које се редовно ажурирају и допуњују. У овим рубрикама налазе се остале информације. Адреса сајта је: <http://poljoprivrednaskola-bar.me>, погледајте сами. Наравно, сви предлози, сугестије и примједбе су добро дошли.

Дарко Јелић, ИСТ координатор

Тинејџери и интернет занимације

За релативно кратко вријеме Интернет је постао наша свакодневница. Уселио се у све институције, установе, предузећа, у наше домове и животе. Не може се започети нови дан ако не завиримо на Интернет. Јутарња кафа и доручак почињу са њим. И домаћице све чешће припремају јела уз подршку интернет куvara. Није ријеткост да баке и деке баце око на Интернет да прочитају неку новост, контактирају са неким или ...

Међутим, поред ових благодети, Интернет има и недостатке (можда би бољи термин био опасности), које носи са собом неопрезна и претјерана примјена нових информационих технологија. То је јако битно, јер су дјеца, а поготово тинејџери, томе много изложени.

Гдје је у тој технолошкој трци, нашој свакодневници, мјесто дјеци, тинејџерима...

Родитељи, едукујте себе

Као што је познато, у тинејџере спада углавном узраст од 13 до 18 година старости и управо они највише времена проводе испред рачунара. Забрињавајуће је што велики број родитеља није заинтересован да провјери шта њихова дјеца сатима раде на рачунару.

Око педесет посто родитеља признаје да није дорасло новим технологијама и они се најчешће правдају повјерењем у своје дијете. Безмало, 1/4 њих нема времена да се бави праћењем њихових дјетињарија, а скоро исто толико сматра да се њима ништа лоше не може десити док су код куће на Интернету.

Иако већина родитеља мисли да њихова дјеца поштују правила безбједности на Интернету, ипак велики број тинејџера објављује своје фотографије и личне податке. Често приступају неприкладном садржају (порнографија, сексуална тематика и сл.), хакују налоге на друштвеним мрежама или e-mail налоге, нелегално преузимају филмове, музику и др.

Да би заварали родитеље и прикрили своје on line активности, припадници интернет генерације користе различите начине. Евидентно је да дјевојке чешће од родитеља крију своје Интернет активности.

Према истраживањима показало се којих су 10 начина најчешћи. То су:

- брисање историје браузера
- затварање или смањивање прозора браузера када родитељи изненада уђу у просторију
- скривање или брисање порука или видео материјала
- лагање и изостављање појединости о on line

активностима

- коришћење рачунара који родитељи не провјеравају
- коришћење интернета преко мобилних телефона подешавања приватности налога тако да поједини саржаји буду видљиви само пријатељима
- коришћење private browsing mode browser
- коришћење e-mail адресе која је непозната родитељима
- регистравање дуплог, лажног налога на друштвеним мрежама

Да би Интернет био доступан свима и на сваком мјесту, није само потребно имати добар рачунар или мобилни телефон. Морају постојати техничко-технолошки и софтверски капацитети. Међутим, по примјени Интернету Црна Гора се не може похвалити у односу на остале европске земље. На основу података међународног сајта Internet world stats у нашој држави интернет користи око 44,1 одсто грађана. Код нас се Интернету најчешће приступа од куће.

Свако четврто дијете у Црној Гори примило је поруку порнографског садржаја. Међутим, у посљедње двије године процесуирана су само четири случаја експлоатације дјеце путем интернета и то два случаја приказивања порнографског материјала дјеци и производња и посједовање дјечје порнографије, један случај секстинга (слање сексуалних порука са експлицитним садржајем) и један случај сајбербулингa (вршњачко насиље путем интернета). Случај секстинга регистрован је у Никшићу, док су остали случајеви забиљежени у Бијелом Пољу. Осим ових случајева, у Улцињу се десило једно кривично дјело експлоатације дјеце на интернету.

мр Вучко Асовић, проф.

МОДНИ ТРЕНДОВИ ЗА 2015. ГОДИНУ

Кажу да одијело не чини човјека - и сви знамо шта то значи. Међутим, чињеница је да када сте добро обучени имате више вјере у себе. Зато, обуцимо се овог прољећа и лjeta у складу са модним трендовима, али тако да модном тренутку дамо лични печат.

Свака сезона са собом носи нешто ново у модним колекцијама широм свијета, док неке друге само ревитализују старе и познате трендове. Уопштено говорећи, овог прољећа и лjeta носиће се и боје и кројеви који су током '70-их, али и '60-их били

веома популарни. Зашто да не, то су били лијеви тренуци у историји одијевања, а све што је добро, ваља и поновити. У сваком од ових трендова постоји нешто старо, али и нешто ново, свјеже и вриједно да га понесемо током наредне сезоне. За све оне који воле да се носе једноставно и монотонно, у једној боји и без детаља, ово ће бити тешка сезона, уколико желе да буду у тренду. За све остале, који воле да експериментишу, играју се бојама, кројевима и стиливима из прошлости, ово би могло да буде право „лјето љубави“.

Каки боја

Романтична чипка

Грозница суботње вечери

Балерина стил

Асиметрични облици, ресе, металик принтови и торбе јарких нијанси су у тренду. Не морате да усвојите наше предлоге, избор је ваш!

КИЧ КАО СУРОГАТ УМЈЕТНОСТИ

У *Вујаклијино* Лексикону страних речи и израза стоји:

кич (нем. **Kitsch** од енг. **sketch** скица) првобитно, назив за јефтину робу из области примењене уметности; сада општи назив за производе ликовне, литерарне и музичке назови уметности. Кич се од умјетности разликује јер је естетска странпутица, сурогат умјетности. Тачније, он је лоше изведена умјетничка замисао.

Међутим, кич-творевине стварају људи који нису лишени естетског искуства. Произвођачи кича су и сами умјетници, спремни да створе ову „лошу робу“. Кич се намеће, улази у све поре човјека и тако постаје неизбјежан. Користи лепршавост, умилне боје и ефекте. Кич постоји само зато што постоји кич човјек, а то је онај који сам вапи и жуди за кичом. Најчешће повлађује неразвијеном укусу и потребама људи који су на граници вриједносне и моралне неприхватљивости, али са јаким емоционалним набојем.

Разлика између кича и умјетности је у томе што је кич лоше изведена умјетничка замисао и најчешће је фалсификат оригинала који се вреднује као умјетничко дјело. Уколико би се кич посматрао у ширем смислу, он би се могао изједначити са масовном културом. Он се ипак односи само

на умјетност и представља снижавање њене вриједности. Кич је стар колико и сама умјетност. Он је зло у вриједносном систему умјетности, распродаја идеала по сниженим цијенама. Уз све то је и производ масовне културе у коме преовлађује негативни ефекат. Он је умјетничка слабост, естетско застрањивање, декоративни неуспјех, дјело достојно презира.

Кич се шири јако брзо, не бира свог домаћина. Њему је само битно да га нађе и да крене са својим паразитирањем.

Наравно, пошто је кич лако сварљив, наметљив, јефтин, а уз то се и исплати, он се муњевитом брзином репродукује. Многи умјетници просто утону у кич заслијепљени комерцијализмом и похлепом за новцем.

Strange British Traditions

Britain has a long and varied past – it has been conquered repeatedly, it has conquered others, and it has colonized half the planet. Through its history, many strange traditions and festivals have arisen. This list looks at seven of the most unusual.

1. Cheese Rolling at Cooper's Hill

The Cooper's Hill Cheese-Rolling and Wake is an annual event held on the Spring Bank Holiday at Cooper's Hill near Gloucester in the Cotswolds region of England. The event takes its name from the hill on which it occurs. Due to the steepness

and uneven surface of the hill there are usually a number of injuries, ranging from sprained ankles to broken bones and concussion. Cooper's Hill Cheese Rolling has been summarized as "twenty young men chase a cheese off a cliff and tumble 200 yards to the bottom, where they are scraped up by paramedics and packed off to hospital".

2. Maypole Dancing

Maypole dancing is a form of folk dance from western Europe, especially England, Sweden, Galicia, Portugal and Germany, with two distinctive traditions. In the most widespread, dancers perform circle dances around a tall pole which

is decorated with garlands, painted stripes, flowers, flags and other emblems. In the second most common form, dancers dance in a circle each holding a colored ribbon attached to a much smaller pole; the ribbons are intertwined and plaited either on to the pole itself or into a web around the pole. The dancers may then retrace their steps exactly in order to unravel the ribbons.

3. Ascot Ladies Day

Ascot Racecourse is a famous English racecourse, located in the small town of Ascot, Berkshire, used for thoroughbred horse racing. It is one of the leading racecourses in the United Kingdom, hosting 9 of the UK's 32 annual Group 1 races, the same number as Newmarket. The course is closely associated with the British Royal

Family, being approximately six miles from Windsor Castle, and owned by the Crown Estate. Ascot today stages twenty-five days of racing over the course of the year, comprising sixteen Flat meetings held in the months of May and October. The Royal Meeting, held in June, remains a major draw, the highlight being the Ascot Gold Cup. The most prestigious race is the King George VI and Queen Elizabeth Stakes run over the course in July. What makes this so special is that every year the fashion, specifically the hats get bigger, bolder and damn right weirder as the photo illustrates.

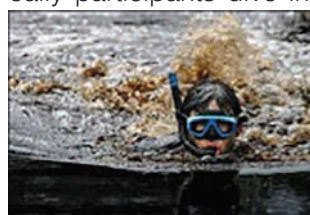
4. Pearly King and Queen

Pearly Kings and Queens, known as pearlies, are an organized charitable tradition of working class culture in London, England. The practice of wearing clothes decorated with pearl buttons originated in the 19th century. It is first associated with Henry Croft, an orphan street sweeper who collected money for charity. In 1911 an organized pearly society was formed in Finchley, north London.

5. Bog Snorkeling

Yes indeed, you read correctly, bog snorkeling. If any of you ever doubted that us Brits are mad, this should make up your minds for you. Basically participants dive into a bog, wearing goggles, a pair of flippers and a snorkel, they then proceed to race each other along a 120ft trench filled with mud. Held every year

the participants come from all over the world and raise lots of money for charity.

6. Straw Bear

Straw Bear (Strawboer) Day is an old English tradition held on the 7th of January. It is known in a

small area of Fenland on the borders of Huntingdonshire and Cambridgeshire, including Ramsey Mereside. This day is believed to be traditional start of agricultural year

in England. A man or a boy wears a straw costume covering him from his head to toes. He goes from house to house where he dances. As prize for his dancing people give him money, food or beer.

7. Worm Charming

Worm charming is a way to of attracting earthworms from the ground. Many do it to collect bait for fishing. But there are also those who do it as sort of sport. The village of Willaston, near Nantwich, Cheshire is the place where since 1980 the annual World Championships have been organized. The competition was actually initiated by local man Tom Shufflebotham who on the 5th of July, 1980 charmed 511 worms from the ground in only half an hour. The competition has 18 rules. Here are just few of them. Each competitor competes in the 3 x 3 meters area. Music of any kind can be used to charm worms out of the ground. No drugs can be used! Water is considered to be a drug (stimulant).

Анастасија Бановић, проф.

Анкета

Како видиш себе за десет година? - питали смо наше матуранте.

Мало је било озбиљних одговора, или, да кажемо, углавном су били озбиљно неозбиљни. Чест одговор био је слијегање раменима - што ваљда значи: Ништа не видим!

Редакција је имала своје коментаре (у загради). А шта ви кажете?

Дариа: И даље студент, ха, ха! (Јаооо!)

Самир: У Њујорку, на 60. спрату солитера, у стану од стакла. (Има се, може се!)

Стефан: Као двадесетосмогодишњака који жали што нема осамнаест! („Носталгија, само лоша навика!“)

Сандра: Удата, бре! (Добро, добро...)

Јована: Жена капетана брода! (Поморци, чувате ли?)

Ксенија: Са свим испуњеним жељама! (Озбиљан одговор озбиљне дјевојке.)

Огњен: Не вуците ме за језик! (Извини што питасмо!)

Милан: Све супротно од овог што сам сад! (Шта год да то значи?!)

Филип: На броду, са бијелом капицом, никако другачије! (Е, Луча баш зна шта хоће!)

Страхиња: Жив, здрав и срећан! (No comment!)

Михаило и Јован (у исти глас): Ван Црне Горе! (А шта каже Црна Гора?)

Вук: Шеф! (Ко ме?)

Александар: Фул сам, бачам паре по дискотеци! (???)

Милан: Купим паре ових што бачају! (Е, намучи се, вала!!!)

Младен: Озбиљнији, хм... (Хм...)

Јасмин: Ја не знам шта ће сјутра бити! (Е, то ти вјерујемо!)

Стефан Г.: Имам планове, али ћу их задржати за себе! (Што си себичан?)

Горан: У фотељи! (Је ли у оној за куњање испред ТВ-а?)

Илија: 'Оће ли бити већа оцјена ако одговор буде у стиховима? ('Оће, уписаћемо је у „Лидер“!)

Стефан Т.: Боље да вам не причам! (Онда немој!)

Аријан: Породичан, успјешан, богати бизнисмен... (Ооо... Велики планови...)

Стефан Ч.: Шта знам ја, нисам видовит?! (Жалиш ли због тога?)

Перо: 10 година старијег! (Ма, је ли могуће? Е, баш чудно!)

Енера: Завршен факултет и посао у струци. (И ми ти то желимо!)

Елдин: А како ме ви видите? (А како те они виде?)

Радомир: (листа по телефону...) (Тражи ли одговоре на интернету?)

Милош: ВИДИМО СЕ! (АЈ, ВАЖИ!)

VERBA VOLANT, SCRIPTA MANENT

Шта себи не могу да опростим

Живот. Стрпљење. Радост. Туга. И тако све у круг. Не постоји човјек који на својој кожи није искусио и добро и лоше.

Највећи успех је бити човјек и наћи се људима кад им је потребно. Међутим, руку на срце, свакодневница је другачија. Човјека заслијепе тренутне обавезе или сопствено нерасположење и просто окрене главу од човјека који тражи услугу.

Мој друг је изгубио живот када је највише очекивао од себе. Изгледало је да је спреман да свијет чврсто загри и да живи живот, онај његов, неким чудан, али диван. Неколико дана прије његове смрти имала сам позив. Желио је да прошетамо, јер, како је рекао, било му је досадно код куће са старима да сједи. Онако намргођено, љута на себе, на њега, на свијет, рекла сам да не могу и да није тај дан једини дан у нашем животу. Биће времена, јер ја нисам расположена. Биће?! Не, то вријеме је нестало.

Послије неколико сати стигла ми је порука: „За све друго ти имаш времена, а за мене...Замисли само да сјутра умрем, шта би тад помислила? Лаку ноћ.“ Нисам ни одговарала, јер сам помислила да пише глупости. А сад, урадила бих све да се врати то вријеме... Не, нећу никад себи опростити.

Живот је чудан, непредвидљив. Чудно је и то што ово уопште пишем, али тако осјећам. Пишем да би ми било лакше. Да ли то опет мислим само на себе? А знам да ћу се кајати читавог живота и да себи нећу опростити?!

Чудни су листови живота.

Елвира Нилић II-1

„Књига је оружје мудрих. Градови падаше, цареви умираше, али књига остаде као заоставштина једнога доба, да подсјети на прошла времена, припреми нас за будућа и оплемени наше знање у садашњости. У њој лежи највећа моћ...“

Никола Грубач II-3

Из литерарног рада на тему: “Књига и цар имају највећу моћ. Цар умире.” (Кинеска пословица)

„Да ли си икада размишљао о себи или је то оно што увијек радиш? Јеси ли се икада запитао каква си ти особа у ствари? Сигурно, кад се огледаш у огледалу, примијетиш своју лијепу косу, дивни осмијех и очи. Е, баш те очи! Погледаш ли икада дубље у њих? Запиташ ли се постоји ли нешто више од љепоте, нешто поред чега љепота изгледа површно?“

Кад погледаш себи у очи, треба да видиш оно најважније: своју унутрашњу љепоту. „Очи су огледало душе! Оно што видиш у њима, то си, уствари, прави ти!“

Жаклина Пецовић I-5

Из литерарног рада на тему: „Погледај себи у очи“

„Човјек мора да доживи и добро и лоше да би сазрио и постао бољи, јер он не стиче зрелост с годинама, већ искуством. И добри и лоши тренуци заједно дају животу смисао. Сваки нови дан је нова прилика за ново искуство. Све што нам се дешава, дешава се с разлогом... И живот иде даље баш као ријека која тече. Не треба се враћати у прошлост- ни ријека не тече уназад. Иначе не би стигла до ушћа. Ушће није крај, то је нови почетак, нека друга ријека, нека већа вода. Тако је и са човјеком: мора ићи напријед и трудити се да буде боља особа од оне која је био јуче. Свако треба да нађе мотив за такву промјену.“

Доротеја Милановић

Из литерарног рада на тему: „Човек је као река. Кроз њега мора све да протекне.“ (Д. Ђосић)

Стари рибар

Мој улаз више не мирише на рибу. Не чује се лупа канти о гелендере, нема радозналих погледа који завирују у канте да виде Мишков улов.

Био је чудан – у најмању руку. Одлазио је у зору, враћао се у сумрак, тетуралујући се. Канте пуне рибе остављао би испред улаза да их неко од разигране дјеце понесе кући. На столу би се сјутра нашла миришљава пржена риба. Море је било његов дом, чамац који је пуштао воду на све стране – његова оаза мира, како је волио да каже. Сједио би замишљено поред воде и очекивао трзај. Цигарета која је горјела гледала га је чудно, исто као и он њу.

“Гори, цигарето, једини друже мој, доћи ће крај и мени, исто као теби.”

Окупио би нас и објашњавао како се која риба пеца, који најлон се користи, како се праве мамци. Слушајући догађаје са пучине, разне риболовачке приче нашег пријатеља и учитеља живота, сви смо сањали о томе да једног дана сједнемо у чамац, отпловимо далеко и вратимо се кући са пуним кантама. Бићемо срећни и ми и Мишко због нас.

Сну је дошао крај, пробудила ме је реченица: “Мишко је болестан, неће још дуго...”

Цигарета је давно угашена, дошао је крај сну који смо заједно сањали. Мишка више нема.

И данас у улазу често „осјетим” мирис свјеже рибе, „чујем” лупкање канте о гелендере. Очекујем да га сретнем, да ми намигне и каже: „Мали, немој да ме питаш куда идем...”

Вук Ракочевих IV-4

Највећа је побједа побиједити себе самог

Гледам облаке и кишу, благо на улицама. Полако корачам, а ноге ми тону све дубље у глиб овога града.

Будим се, а нисам спавао. Осјећам празнине у глави јер не знам гдје сам. Завршем рукав, више и не видим руку, не видим кожу, ни вене. Видим само црвенило и неколико израслина налик на кугу... Поново сам то урадио. Поново сам згазио заклетве и обећања, а зарекао сам се да нећу више никада. Обећао сам њој. Почех да плачем. Плачем и стидим се себе. Јер поново сам изневјерио једину која је вјеровала у мене.

Будим се, а нисам спавао. Устајем и препознајем стан. Киша и даље пада, а мене хвата глад. Ох, како позната глад! Зашто сам дозволио себи да постанем тај глиб? Тај проклети симбол овога града! Отварам прозор не би ли ме отпријезнио свјеж ваздух. Али окрећем се и већ сам код врата. Нема кључа. Хвата ме већ позната паника. Онај бол који обара са ногу. Поново плачем и поново ме стид. Грозница ме грли и почињем да се тресем. Већ ван себе чујем њен глас и сирене, и сирене, и сирене...

Будим се. О, како сам дуго спавао! Осјећам тај додир, додир најљепши на свијету. Гледам је и видим анђела, видим наду. Како је само волим! Љуби ме и тихо шапуће: „Најгоре је прошло!“ Као да ми неко удари шамар. Почех да плачем.

Ја најбоље знам да најгоре тек долази.

Томо Војводић IV-5

Крај лjeta

Док љетњи јој лахор
плеше у коси,
у срцу једну
жељу тек носи:
да драги свој корак
заустави на час
и послуша њене истине глас;
да врати „младост“
и оку јој сјај,
и схвати да љубави
још није крај.

Ал’ вријеме лети,
нов свиће дан,
слободна опет
за нови је сан.

Гле! Снова се дижу
пјешчани двори,
снова о љубави
прича нам збори.

Та страст што мами
откако је свијета,
трајаће само
до краја лjeta.

*Доротеја Милановић IV-1
Септембра, 2014.*

Не дозволи да ти сломе душу

Шта бих ја... када бих могао слободно отворити душу свима? О, како бих желио то... Да будем искрен, не размишљајући да ли ће то моје оружје употријебити против мене. Да покажем љубав, покажем страх, бол... Да искрено кажем свима шта мислим и да знам да ће они то схватити на онај прави начин.

Па и овај писмени задатак што радим, другачије бих написао, али страх ме... Страх ме да ме ни ви нећете схватити... Искрено, треба много храбрости за такве потезе.

Зар отворити душу и показати емоције људима који су често охоли и зли?! А ти знаш да јесу, јер ти си једно осјетљиво слабо биће које се плаши да буде повријеђено.

Не! Остаћу тврд, ћутљив... Свијет сигурно нема разумијевања за овакве попут мене. Остаћу слабић и приклонити се друштву. Одузећу себи то право које често називате „слобода говора“.

А када вечерас останем сам, као и сваке ноћи, под оним тамним небом и оним свијетлим звијездама које се расипају по њему, онда ћу себи признати овај бол!

Једно ће остати... Сигурно је да нећу ником дозволити да сломи ону чаробну, а крхку чашу коју називамо душа.

Елдин Шкријељ IV-3

Окован годинама

Дан по дан, ријеч по ријеч. Док пролива се мастило по хартији, неком тајном руком вођени, газимо нове стазе живота. Сријећемо нове људе, али занесени нашом бригом, не стижемо да видимо њихову. Вријеме иде све брже, а чини ми се, све га је мање.

Зима за зимом, пролазе године. Године све краће, а дани све дужи, проклето дуги. Старост покуца на врата непозвана, и још је ту. Још је ту, заједно чекамо тај посљедњи воз.

Киша њежно пада. Свјеж ваздух ме позива напоље, али га одбијам. Желим бити сам са својим мислима. Тражим кривца и кажем да га не налазим. Можда сам га нашао одавно, само то нисам желио да признам. Не могу да средим мисли, савјест ми не да мира, морам да копам по прошлости. Желим да исправим грешке. Има их много, а времена је мало. У мојим годинама, вријеме је луксуз који не могу приуштити. Журим да се сјетим.

Сјећам се мјеста, сјећам се људи... Сјећам се лица и неких тамних приказа... Сјећам се свега.

Доброг.

Лошег.

Сјећам се свега и осјећам све. Осуђен да тихо патим, окован годинама. Човјек је највећа тајна. Како ћеш познавати друге, ако оно што носиш у себи не знаш и не можеш да препознаш?

Окован годинама... Што мислим да више знам о животу, то мање знам о себи. Године ми нису донијеле мир, јер да бих имао мир, морам упознати себе. Можда је касно.

Томо Војводић IV-5

(Прва награда на школском литерарном такмичењу поводом 23. априла, Дана књиге)

Погледај себи у очи

Гледам свој одраз у огледалу... Да ли сам то стварно ја? Можда у неком другом огледалу изгледам друкчије. Можда скорјела скрама на стаклу чини да изгледам блеђе?

Додирujem своју главу, косу, уста, нос, **очи**... Да, моје су, али оно што је у њима није моје. Тужне, безнадежне, водњикаве очи... Такве их не желим више.

Сјећам се својих очију кад су биле спремне на сваки животни изазов и увијек позитивно зрачиле. Али тај сјај из мојих зјеница замијенило је нешто сасвим друго, нека друга душа, неки други ја... Погледам их опет: видим равнодушност, небригу за себе и друге. Како је дошло до овога?

Да, живот нам доноси многе ствари које ми не желимо, а наша је битка да не изгубимо оно што волимо

и успут себе саме, своју душу. Ја сам добио шта сам желио, али сам изгубио старог себе. Сад бих радо све добијено замијенио за себе старог, пређашњег, јер ништа није вриједно људске душе. Волио бих да вратим себе од прије, па да јутром улазим у купатило пјевајући и задовољно пиљећи у одраз у огледалу.

Вјерујем да бих могао да се вратим у стару кожу, „старом, добром“ себи. Зло се не рађа, оно настаје, баш као и добро. Добру треба пружити шансу! Желим опет да гледам своје дивне, зелене очи без трунке суздржавања, са великим поносом! Нове очи, новог себе.

Марко Петрановић IV-4

(Друга награда на школском литерарном такмичењу поводом 23.априла, Дана књиге)

Од себе се не може побјећи

Сви осјећамо неки страх- од неког, или нечег, признали то себи или не. Онај највећи је кад се плашимо себе, зато што се од себе не може побјећи.

Нико не зна каквог демона крије у себи. Гријешите кад мислите да тог демона пажљиво прикривају само они издржљиви и храбри. Заборавили сте стару легенду?

Био једном један човјек који се, кажу, није плашио ничега. Сваки проблем је лако рјешавао, био је моћан. Људи су знали све о њему, само једно нису: плашио се своје сјенке. Пао је на најтежем испиту. Бојећи се сопствене сјенке, покушао је да бјежи од ње, али га је она сустизала. Осјећао је како постаје све већа и већа, док га није прогутала.

Да. Најтеже битке човјек води, а понекад и губи, управо са самим собом. Тад смо најслабији и рушимо се као домине. Колико год покушавали, не можемо побјећи од себе. Зато и не треба бјежати, треба се суочавати. Ако проблем не ријешимо, он се ријеша нас.

Зато, дозволите себи да упознате себе. И можда, кажем: можда, када се суочите са самим собом, лакше ћете све пребродити.

Жељана Поповић И-5

(Трећа награда на школском литерарном такмичењу поводом 23.априла, Дана књиге)

Погледај себи у очи

Често волимо да глумимо да смо нешто што заправо нисмо. Можемо глумити, лагати, измишљати или чак и преувеличавати нашу личност. Али, када останемо сами пред огледалом, погледамо себи у лице, видјећемо једног странца, случајног пролазника и поглед леден. Запитаћемо се: ко је овај човјек? Како сам се претворио у овог хладнокрвног човјека? Гдје је онај мали, уплашени дјечак, што је све проблеме рјешавао у мајчином загрљају? Затим ћемо погледати себи у очи, толико ћемо дубоко погледати да ће очи постати огледало душе. Тада ћемо видјети оно што остали не могу. Остаћемо сами са собом, више неће бити глуме, преваре и лажи. Одједном сте у потпуном мраку. Све ваше грешке ће вам пролазити кроз главу, жељећете да побјегнете, као када побјегнете из неке свађе са другом, али од себе се не може побјећи. Затим ћемо видјети оног уплашеног дјечака како трчи мајци у загрљај. Мајка је ту, поред вас, загрљени сте. Мајка је ту, изгледа тако стварно! Одједном, поново је мрак, нема више оног дјечака. Кренуће вам сузе низ лице. Послије тога, више нећемо бити исти. Нећемо никога омаловажавати због боје коже, исцијепаних патика или похабане одјеће. Схватићемо да то није срамота, да смо сви исти. Схватићемо да треба да будемо оно што јесмо, а не оно што би други жељели да будемо.

Елвин Шкријељ I-5

(Трећа награда на школском литерарном такмичењу поводом 23.априла, Дана књиге)

ПОСЈЕТА ПРЕДСТАВНИКА ДИПЛОМАТСКЕ МИСИЈЕ АЗЕРБЕЈЦАНА У ЦРНОЈ ГОРИ

13. 03.2015. у амфитеатру наше школе одржана је презентација у организацији Дипломатске академије Министарства вањских послова и европских интеграција и Дипломатске мисије Азербејџана у Црној Гори, чији је циљ упознавање матураната са могућностима студирања у Азербејџану. Присутни су били матуранти као циљна група, али и директори барских средњих школа. У име Дипломатске академије Министарства вањских послова и европских интеграција присутне је поздравила Данијела Ђурђић Дедић, савјетник Министарства. Упознала је ученике са циљем ове посјете, пожелавши им успјешно даље школовање. Послије приказивања видео материјала присутнима се обратио савјетник Дипломатске мисије Азербејџана у Црној Гори, г-дин Сејран Мирзазада. Он је детаљно упознао матуранте са могућностима студирања у Азербејџану.

Наиме, један од универзитета из Азербејџана (ADA University) са сједиштем у Бакуу и ове године додјељује стипендије најталентованијим матурантима из Црне Горе за упис на студије у следећим областима: пословна администрација, међународне студије, јавни послови, односи с јавношћу, информатика, информациони системи, дипломатија и међународни послови, јавна политика, економија и бизнис.

Такође је упућен позив Дипломатске мисије Азербејџана у Црној Гори на наградни конкурс за писање есеја на тему „Шта знам о Азербејџану?“. (Школе су добиле допис са детаљним информацијама о пропозицијама конкурса.) Десет побједника конкурса осваја путовање у Азербејџан у трајању од 7 до 10 дана и добија сертификат.

Г-дин Сејран Мирзазада био је љубазан и да да интервју за „Лидер“, на чему му редакција посебно захваљује. У то име интервју је обављен на руском језику.

Лидер: *Када сте дошли у Црну Гору?*

Г-дин Мирзазада: Прије скоро три године.

Лидер: *Какво сте мишљење за то вријеме стекли о Црној Гори и Црногорцима?*

Г-дин Мирзазада: У Црној Гори се осјећам као код куће. То сам увијек говорио и сад кажем.

Лидер: *Претпостављамо да добро знате наш језик?*

Г-дин Мирзазада: Да, све разумијем и говорим ваш језик.

Лидер: *Обратили сте нам се на руском?*

Г-дин Мирзазада: Због поштовања према публици, да ипак не направим неку грешку.

Лидер: *Овдје су матуранти све три барске средње школе, а наша школа је, као и много пута до сад, домаћин оваквим сусретима. Какви су Ваши утисци о нашој школи и о организацији овог догађаја?*

Г-дин Мирзазада: Захваљујем се школи за овако добру организацију. Нијесам очекивао учешће оволиког броја ученика. Заиста бих волио да неко од њих пође у Азербејџан. Има много сличности између Азербејџана и Црне Горе. Народи су сличног менталитета. Црногорци треба да пођу и да се сами увјере у то.

Лидер: *Да ли су наши ученици били захвални слушаоци?*

Г-дин Мирзазада: Заиста су пажљива публика, нарочито за ученички аудиторијум и ми смо им веома захвални за то.

Лидер: *Сада живите у Подгорици. Каква је Ваша сарадња са нашим градом?*

Г-дин Мирзазада: Са Баром имамо посебне односе-сарађујемо са Културним центром Азербејџана у Бару. Ми активно радимо не само да презентујемо културу Азербејџана у Црној Гори, већ и да представимо културу Црне Горе у Азербејџану. Ја сам, иначе, увијек срећан кад могу да помогнем.

Лидер: *Можете ли нам испричати неку анегдоту везану за Ваш боравак у Црној Гори? Да ли Вам се можда десило нешто интересно на улицама града?*

Г-дин Мирзазада: Не баш. Нијесам се сретао ни са чим необичним. Већ сам рекао да се осјећам као код куће: сличне су земље, слични људи.

Лидер: *Захваљујемо се на Вашем драгоцјеном времену које сте посветили овом интервјуу.*

Г-дин Мирзазада: Молим, хвала и вама.

Живанка Крговић, проф.

ЕКОРЕПОРТЕРИ НАГРАДЕ НИЖУ

Невладина организација "ЕКОМ - Удружење за еколошки консалтинг у Црној Гори" осму годину заредом организовала је конкурс „Млади еко-репортери“ у склопу програма Фондације за еколошку едукацију (ФЕЕ). У сарадњи са Фондацијом ReCAN, тема овогодишње кампање је била „Не бацај – рециклирај!“.

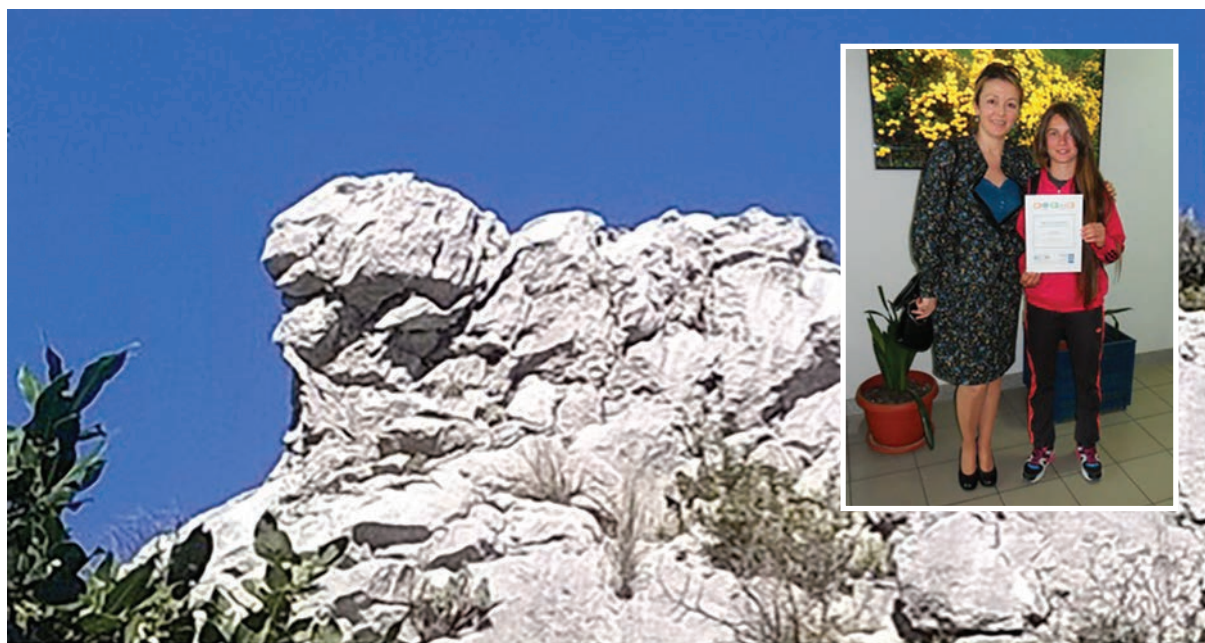
Свечана додјела награда је одржана на Дан планете Земље, 22. априла 2014. године у Подгорици, чиме се НВО "ЕКОМ" придружује мрежи свјетских невладиних организација "Earth Day network" које разним еколошким активностима обиљежавају овај дан. Путем видео поруке присутнима се обратила Далиборка Пејовић, државна секретарка, а награде је уручила Ивана Војиновић, директорка Директората за животну средину и климатске промјене у Министарству одрживог развоја и туризма, које је и овогодишњи покровитељ.

Преко 300 ученика из 13 средњих и 27 основних школа послало је око 370 радова на овогодишње такмичење. У припреми је помагало 55 професора ментора.

У конкуренцији за награде било је 155 радова средњошколаца и 205 радова основаца. Пристигле радове је почетком априла 2015. вредновао четрнаесточлани национални жири и одабрао најбоље у 16 категорија (фотографије, фотоприче, чланци и видео радови у три тематске цјелине: "млади екорепортери", "биодиверзитет и предјели" и "креативна рециклажа" који су били подијељени у двије старосне категорије: 12-15 година и 16-21 године).

На основу пласмана, тематике којом се баве, испуњености критеријума и годишта аутора, биће одређени радови за међународни конкурс током маја мјесеца, гдје ће радове оцјењивати угледни жири у коме се налазе представници ФЕЕ, UNESCO, UNEP, EEA, The Times, National Geography. Проглашење најбољих се очекује 5. јуна 2015. Године, на Свјетски дан заштите животне средине.

Наша ученица II-1 одјељења (Прехрамбени техничар) Алковић Анита, уз менторство професорице мр Тање Крагуљ, освојила је II награду у категорији ФОТОГРАФИЈА ПРЕДЈЕЛА И БИОДИВЕРЗИТЕТА.

„ЛЕГЕНДА О ЛАВУ“

Ученица: Анита Алковић
Менторка: мр Тања Крагуљ

Фотографија нашег ученика Обрадовић Филипа, одјељења I-5 (Шпедитерско- агенцијски и царински техничар) под називом "Позитивно наелектрисање, позитивне жеље" одабрана је за онлајн гласање. Ментор 27 радова је професорица мр Тања Крагуљ.

За најбоље радове из овогодишње продукције у свих двадесет категорија могуће је онлајн гласање које траје до 05. јуна, када ће на Свјетски дан заштите животне средине бити проглашени најбољи радови по мишљењу публике.

Приредила: Елвира Нилић II-1

ЗДРАВИ СТИЛОВИ ЖИВОТА

За сваког човјека који жели да живи zdravim stilom живота, спорт је једноставно неопходан. Било каква физичка активност је врло корисна за човјека у сваком смислу. Спортom се можемо бавити професионално или, као и већина људи, рекреативно.

За оног ко жели да живи од спорта, односно да се њиме бави професионално, на првом мјесту је тренинг и рад. Таленат је неопходан, али је рад пресудан. Према ријечима многих спортиста, рад заузима 95% успјеха, а таленат само 5%. То све говори, а таквих примјера има много у данашњем спортском свијету.

Велики број наших вршњака рекреативно посјећује теретану, али 99% њих то ради неправилно...

Иако је у питању рекреација, врло је важно правилно изводити вјежбе са којима се сусрећемо у теретани. У супротном, може доћи до озбиљнијих повреда (ишчашења зглобова, деформитет кичме, истезање мишића, лигамената, може чак доћи и до ломова). Како би то спријечили, врло битно је загријавање, које мора да траје од 5-10 минута.

Правилан тренинг је први елемент за постизање одређеног циља. Наравно, тинејџери, који су још увијек у развоју, морају водити рачуна о килажама са којима тренирају, као и правилном положају тијела. За почетнике је препоручљиво да имају личног тренера који ће знати како да правилно „погодите“ одређену групу мишића коју желите да обликујете. Он ће вам такође распоредити тренинге по данима. Врло је битно да не претјерате у тренирању, јер може доћи до „сагоријевања“ мишића.

Други елемент који је неопходан је одмор. Многи не знају да мишић расте док се одмара, а доказано је да више од 8 сати сна повећава мишићну масу.

Трећи, можда и најбитнији елемент је правилна исхрана. Послије тренинга мишић узима све што унесемо у организам. Наравно, храна богата протеинима је увијек пун погодак. Поред протеина, исхрана треба да садржи и угљене хидрате, аминокиселине, фруктозне шећере, итд. Правилна исхрана храни, односно повећава мишић и омогућава му брз опоравак.

Неки људи (најчешће тинејџери) желе само добро да изгледају, а немају вољу за тренингом. Често прибјегавају коришћењу „разне хемије“ како би што прије дошли до резултата. Понекад и не знају шта све уносе у свој организам и немају представу о томе какве посљедице могу бити. Они то неће одмах примјетити, али временом, „хемија“ ће учинити своје. Обично почињу са лакшим препаратима, а онда осјећају налете снаге и, наравно, пожеље да тако и остане. Зато настављају са коришћењем вјештачких препарата. Ипак, дође и час кад морају престати са тим и за одређено вријеме њихово тијело ће нагло да пропадне. Онда ће схватити да им то није ништа помогло. Зато се савјетује да све што радите урадите природним путем, па чак и кад нисте у почетној фази задовољни резултатима.

Прије свега треба зацртати циљ, односно схватити шта тачно желите постићи (мршављење, кондиција, лијеп изглед, итд.) па тек онда почети. Морате знати да је свака врста тренинга здрава и невјероватно корисна, чак и у психичком смислу. Током тренинга избаци се сва негативна енергија, а и размишљате на другачији начин.

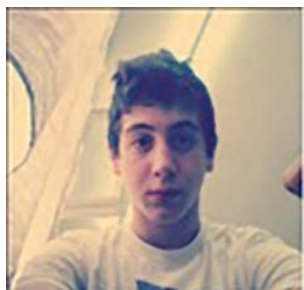
Као што смо на почетку и рекли, све ово је узалудно ако немате вољу која је сигурно кључ сваког успјеха.

Јанко Јоксимић и Горан Гвозденовић IV-5

Наши спортисти

Данијел Маљевић

Успјешни спортисти су увијек понос наше школе. Један од таквих је атлетичар Маљевић Данијел, члан **АК Морнар**. Данијелове дисциплине су трчање на 400 и 800 метара. Данијел има 15 година. Почео је да тренира тек септембра 2014, а већ је успио да постигне значајне резултате. Вицешампион

је Црне Горе у кросу за 2014. годину, првак је Регионалних школских игара и други на Јадранским атлетским сусретима на 300м. Његов савјет за љубитеље атлетике је да је за успјех у атлетици најпотребнија

воља, затим снага и издржљивост, али и неко ко ће вас мотивисати и подржавати. У будућности себе види као успјешног професионалног спортисту.

Божидар Ичевић, проф.

Марија Контић

Наша драга другарица и врхунска атлетичарка Марија Контић је рођена 16.10.1999, а атлетиком је почела да се бави прије четири године. Бавила се одбојком док јој тренер није предложио атлетику због њене изузетне брзине. У атлетици је заиста постигла врхунске резултате. Њену собу красе разни пехари, похвале, медаље и признања као што су Награда за перспективног спортисту и Награда

за најбољу пиониру. Била је такође и првак на 200м, првак на 100м и на 60м. Била је првак у скоку у даљ. За најбољу атлетичарку проглашена је 2014. године. На Јадранским играма 2014. освојила је 1. мјесто у трци на 100м. У **АК Сања** тренер јој је Сања Ђурнић. Укупно има 26 медаља. Златна медаља не сија толико колико сијају њене очи. Одишу упорношћу, снагом и истрајношћу. Поред тога што је врхунски спортиста, она је и добра другарица, која увијек помаже, на коју можете да се ослоните у сваком тренутку. Она је наш идол, гура нас напријед, помаже да препознамо оно у чему смо најбољи. Са њом је сваки тренутак забаван. Не бисмо је

мијењали ни за сва злата и пехаре овог свијета. Сви јој од срца желимо још успјешнију каријеру.

Жељана Поповић I-5

Един Бегановић

Бегановић Един има 16 година. Прије двије године се почео бавити атлетиком. Његова дисциплина је трчање на 100 метара са препонама. Оборио је државни рекорд за пиониере. Ове године је добио захвалницу као најбољи перспективни спортиста Бара. Веома је

талентован, што доказује његових 45 медаља са разних такмичења. Каже да има мало слободног времена, јер су тренинзи у **АК Морнару** свакодневни. Његов циљ је да оде на европско такмичење. Захваљује се својим успјешним тренерима, Бојани и нашем професору Божидару Ичевићу.

Дарија Тривић IV-1

Мелиса Ценовић

У клупама наше школе, на нашу велику радост и понос, налази се и одбојкашица Ценовић Мелиса. Има 16 година, а тренира од седме године. Тренира у клубу **Лука Бар** пет пута седмично. Утакмице има једном седмично. Освојили су Куп и Плеј – оф. Путовала је у Шпанију, Холандију, Шведску, Турску... Жарко жели да успије у свијету спорта – циљ јој је да игра у неком иностраном клубу. Захвална је тренеру Владимиру Милачићу. Мелисин савјет одбојкашицама почетницама је да не одустају, јер одбојка је предиван спорт.

Дарија Тривић IV-1

ЧУВЕНЕ ЖЕНЕ

*“Жена стоји, као капија, на излазу као и на улазу овога света.”
(И. Андрић)*

Многе жене су током историје задивиле свијет својим успјесима, талентима, љепотом, племенитошћу... Таквих представница љепшег пола има међу владаркама и у разним областима духовног стваралаштва. Издвојили смо неке од њих...

Клеопатра

Једна од најславнијих жена у историји била је краљица древног Египта из династије Птоlemeјевића, грчког поријекла. Са 18

година постала је краљица и владала Египтом 22 године. Године 48. п.н.е. је, користећи своје заводничке и дипломатске способности, успјела Гаја Јулија Цезара привући на своју страну и себи осигурати власт. Након Цезарове смрти је завела Цезаровог присташу, Марка Антонија. Кад је Октавијан окупирао Египат, Клеопатра је извршила самоубиство. С њом је нестала самостална египатска држава. Владарка Египта говорила је девет језика, напамет знала стихове Есхила, Софокла, Пиндара и Сапфе, познавала музику, астрологију, геометрију... Уз њено име се везују многе афере и теорије завјера. Најпознатија филмска Клеопатра је Елизабет Тејлор.

Емили Елизабет Дикинсон

Сматра се једном од највећих америчких пјесникиња. Као дјевојка због здравствених проблема вријеме проводи у кући читајући књиге и пишући пјесме. За живота објављује само седам пјесама, али након њене смрти међу њеним приватним стварима

проналазе преко хиљаду пјесама од којих многе нијесу биле завршене. Њена поезија обједињује префињени осјећај и врхунски интелект. Инспирацију за дјела проналазила је у Библији,

Шекспировим дјелима и класичној митологији.

Марија Кири

Прва је жена која је освојила Нобелову награду и њена је двострука добитница: за физику 1903. и за хемију 1911. На Сорбони је упознала и удала се за Пјера Кирија. Своју и мужеву златну

медаљу Нобелове награде уновчила је почетком рата за ратне напоре. Пионир је раног доба радиологије. 1934. године умрла је од леукемије, од које се разбољела највјероватније због превеликог излагања радијацији у вишегодишњим истраживањима. Годину дана

након смрти Марије Кири, њена старија кћер, Ирена Кири, освојила је Нобелову награду за хемију.

Еленора Дусе

Чувена италијанска глумица, која у свом глумачком прегнућу није штеђела своје здравље, када је обољела од туберколозе, годинама је живјела усамљена и далеко од позорнице.

Вратила се на сцену у 66. години, тријумфално, али посљедњи пут. Као протагонисткиња у драми „Затворена врата” глумила је сједећи, а говорила промуклим, једва чујним гласом. Посљедњу снагу својих разједених плућа чувала је за крај, када је познатим сценским криком очајнички завапила: „Сама! Сама!”

Крај представе био је и крај њеног бурног и славног живота. Загушена кашљем умрла је у хотелској соби.

Исадора Данкан

Ову америчку плесачицу многи сматрају мајком модерног плеса. Била је велика љубав руског

пјесника Сергеја Јесењина. Преминула је 1927. године на бизаран начин. Њен црвени шал запетљао се о точак аутомобила и за неколико секунди плесачица је била мртва, задављена властитим шалом.

Приписују јој се контрадикторне реченице:

- „У љубави су привлачни само почеци. Зашто се онда чудимо људима који налазе задовољство у томе да чешће почињу изнова?”
- „Воли се само једном, јер је људско срце ракета која само једном прсне у сјају према небу.”

Позната је и ова њена мисао:

- „Лијепе жене никад не сумњају у своју интелигенцију, али интелигентне жене увијек сумњају у своју љепоту.”

Марија Калас

Чувена оперска пјевачица грчког поријекла дебитовала је на сцени са само 15 година. Као сопран прославила се креацијама главних улога у Вердијевим, Доницетијевим и Пучинијевим операма. Гласом изузетног опсега и

волумена, као и изванредном вокалном техником и способношћу да се уживи у различите драмске ликове и вокалне стилове, остварила је мноштво јединствених улога и потакнула обнову многих заборављених опера. Марију Калас су и обожавали и оспоравали толико да ни један њен јавни или приватни потез није прошао непримијеђен.

Принцеза Јелена Савојска

Као девето дијете краља Николе Петровића Његоша рођена је принцеза Јелена, коју су биографи описали као високу и складну, са косом тамнијом од ноћи и очима рањене срне. Удата за италијанског принца Виктора Емануела позната је као Јелена Савојска. Криво је ведар дух, скромност и племенитост. Спашавала је немоћне, лијечила болесне, давала сиромашнима... У Италији је лијепа

Јелена била толико омиљена да су њено име често давали дјевојчицама, али и медицинским установама. За своја добротинства одликована је од стране државника више земаља (Енглеске, Њемачке, Шпаније, Русије, Србије). У историји је записана као посљедња италијанска краљица.

Приредила:
Дарија Тривић IV-1

УМЈЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА

УЧЕНИЦА ДРУГОГ РАЗРЕДА НАШЕ ШКОЛЕ, ЈЕЛЕНА ПАВЛЕНКО, РОЂЕНА ЈЕ 1998. У РОСТОВУ НА ДОНУ, У РУСИЈИ. СЛИКА ОД СВОЈЕ ШЕСТЕ ГОДИНЕ. ОМИЉЕНИ МОТИВИ СУ ЈОЈ МРТВА ПРИРОДА И ПЕЈЗАЖИ. НАЈВИШЕ ВОЛИ ТЕХНИКУ УЉЕ НА ПЛАТНУ. ИГРА БОЈА, СВЈЕЛОСТИ И СЈЕНКЕ НА ЊЕНИМ СЛИКАМА И ЦРТЕЖИМА ОСТАЂЕ У ОЧИМА ПОСМАТРАЧА СВЕ ДО СУСРЕТА У НЕКОЈ ДРУГОЈ ГАЛЕРИЈИ.

СЛИКАР: ЈЕЛЕНА ПАВЛЕНКО
ГАЛЕРИЈА: 47. СТРАНА ЛИДЕРА

ПРЕПОРУКЕ ПРОФЕСОРА ЗА ЧИТАЊЕ

Драги ученици, књиге за читање стално вам препоручују професори Црногорског – српског, босанског, хрватског језика и књижевности. Ово је ванредно издање препорука од стране професора других предмета.

Милан Шћекић, проф.

Прочитајте „Бесудну земљу”, аутобиографско дјело Милована Ђиласа, најпознатијег југословенског дисидента, кога многи чак сматрају највећим дисидентом с друге стране Гвоздене завјесе (термин за земље у Европи у којима су успостављени комунистички режими након 1945). Међутим, разлог због којег ову књигу вриједи прочитати није тај што су Ђиласова дјела код нас дуго била забрањивана. Још мање је треба читати због тога што је Ђилас након четрдесет година напрасно постао популаран код многих Црногораца, како код оних који су упућени у његов животни пут и стваралаштво, тако и код оних који то нијесу.

Разлог због којег треба прочитати ову књигу (преведену на десетак језика) је прије свега тај што је Ђилас у њој увјерљиво описао Црногорце, њихове врлине и мане, увријежена схватања (нажалост и данас доста јака), злочине, неуконост, примитивизам, окрутност, тешке услове живота, коријене мржње

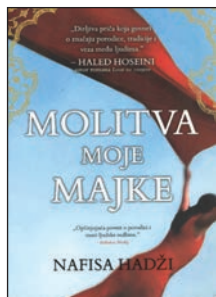
...

Јасан и коректан стил изражавања не дозвољава читаоцу да ни за тренутак скрене мисли са овог јако занимљивог штива, које оставља изванредан утисак и тјера читаоца да му се поново враћа.

Александра Косовић, проф.

Уколико пожелите да се одморите од обавезне лектире, препоручила бих роман Нафисе Хаџи, америчког писца пакистанског поријекла, „Молитва моје мајке”.

Главна јунакиња романа је Саира Кадер, млада Американка која, оптерећена својим индо-пакистанским поријеклом, покушава да израсте у независну, савремену дјевојку одбијајући стеге традиције. Ово је дирљив и поетичан роман о значењу породице и традиције, прича о мајкама и кћерима, о потрази за породичним насљеђем, вјером и културом.

Тања Крагуљ, проф.

Сви моји дневници и споменари у средњој школи били су исписани стиховима Сергеја Јесењина, слободног умјетника слободне ријечи, испред времена. Ослушните шапат и тihu музику пролазности само неких од њих.

”У олији и бури крај недаћа свих,

уз тешке губитке и тугу клету,

бити природан, насмијан и тих највећа је умјетност на свијету...”

”Ко је љубио, тај не љуби више, изгорјелог нико не запали.“

„До свиданија, пријатељу, до свиданија, мили мој, у грудима си ми, у свијести.

Растанак овај пун је обећања
Како ћемо се негдје опет срести...”

Бранка Ђаласан, проф.

Прочитајте књигу „Рибари људских душа” од Ђура Шушњића. Ова књига је животна поука; подстиче вас на размишљање и наводи на закључак, и не само то, већ вас тјера да постанете бољи, опрезнији и способнији, да се одупрете разним рибарима људских душа. Када је душа заробљена, тешко је битисати.

Прочитајте наведену књигу – спасићете се од многих заробљивача душа!

Драгица Зејак, проф.

Препоручујем књигу ”Ловац на змајеве” од Халеда Хосеинија, која се чита у једном даху и никога не може оставити равнодушним. Ово је прича о уништеној земљи, рату, мржњи, страдању - на једној страни и братској љубави, пријатељству, породици- на другој. Ова књига је доказ да нико и никада не може да нам забрани да волимо некога.

Мауро Петрановић, проф.

Препоручујем књигу (детективски роман) италијанског новинара и писца Итало Калвина (Italo CALVINO) „Ако једне зимске ноћи неки путник“, 1979. (Se una notte d' inverno un viaggiatore).

Окосницу романа чини једна прилично једноставна и кратка детективска прича: човјек се даје у потрагу за књигом коју је почео да чита, али која је, због штампарске грешке, прекинута након тридесетак страна. Успут, он наилази на још књига, али их из најразличитијих разлога убрзо заувјек губи, никада не стижући даље од првог поглавља. Главни лик романа је читалац, који тежи да пронађе жељену књигу и да оствари жељену везу са читатељком и причом која чека на свој крај. Наговјештава се да је

једини крај вриједан чекања у љубави. Књига је фантастична, чита се с емоцијама, а препоручујем и „Космикомике“ од истог аутора.

Дејан Лабовић, проф.

Тренутно читам роман „Најнормалнији човек на свету“ од Ивана Токина. Препоручујем га зато што га доживљавам као лаку, разумљиву и питку причу у којој се препознају све оне мале сензације дневних дешавања, па и животних дилема једног „најнормалнијег човјека на свијету“.

„Еlegantан роман за уживање у самоћи .”

... и секретар Школе, Драган Томовић, има препоруку:

Цијенећи читалачку популацију ученика којима је овај годишњак намијењен, а имајући у виду да су у годинама одрастања, преиспитивања и недоумица, препоручујем им књигу која је и на моје сазријевање снажно утицала. То је књига њемачког нобеловца Хермана Хесеа: „ Демијан “. Написана прије готово сто година, она и данас упућује младог читаоца на развијање самосвијести и откривање пута којим треба ићи. Књига истовремено подсећа на недовољно присутне истине о заједничком поријеклу свих нас, које нас обавезује на већу љубав, поштовање, разумијевање, солидарност и хуманост, без обзира на сваку врсту различитости.

Редакција

КАКО ДА КАЖЕМ?

- баш управо** - плеоназам, треба само **баш** или само **управо**;
- ма колико год** - плеоназам, треба само **ма колико** или само **колико год**;
- дуго времена** - није плеоназам, мада се понекад ријеч времена може изоставити;
- без обзира** - између овог израза и реченице која слиједи увијек се умеће на то, нпр. “Без обзира на то што је било...”
- дуго година** - боље је много година или годинама;
- еуфорија** - осјећање пријатности, раздраганост, занос, узбуђење. Погрешно се употребљава у смислу “махнитање, помама, рушилачки бијес”;
- гдје, куда** - не сматра се правилном употреба ријечи **гдје, негдје, игдје, нигдје** за ознаку циља кретања, нпр. “Гдје ћеш?”, “Не идем нигдје”. У оваквим реченицама треба употријевити **куда, некуда, икуда, никуда**; нпр. “Куда идеш?”, “Не идем никуда”;

...А КАКО ДА НАПИШЕМ?

- год** - одвојено се пише када има значење сваки, било који, нпр. што год рекао, кога год нађеш, какви год били, гдје год се налазио, куд год да

- одем, кад год желиш итд. Састављено се пише у облицима који значе неодређеност, нпр. штогод (понешто), когод (понеко), какавгод (некакав), гдјегод (понегдје), какогод (некако), кадгод (покаткад) итд. ;
- ма** - одвојено: **ма** који, **ма** колико, **ма** какав, **ма** шта, **ма** куд итд. (састављено: **мада**);
- напамет** - заједно се пише у значењу наизуст (научити **напамет**); одвојено: **пасти**, **падати** на **памет**;
- не** - састављено се пише уз именице (небрига, невријеме) и уз придјеве (невиђен, несносан). Одрична рјечца **не** се пише одвојено од глагола, нпр. **не** волим, **не** могу, **не** зна, **не** бих, **не** дам, **не** смије...Изузеци: **нећу**, **нисам** (нијесам) , **немам**, **немој**;
- отчепити** (извадити чеп); **очепити** (стати неком на ногу)
- откад(а)** и **од када**
- отпадак** - множина: **отпаци**
- оженити се** (неком), **оженио сам се** њоме, **не:оженити** (неку), **оженио сам је**; Прелазност се може употријевити само с мушкарцем као објектом, нпр. **оженио сина** (наћи му жену); није правилно ни: **оженио сам се с њом(е)**.

Снежана Букумира IV-1

Бисери са часова

Насмиј се брзо, ко се последњи смеје, најспорије мисли!

Проф. Мерима: Имаш ли оловку?

Јована: Немам.

Самир: Имаш - ону за обрве!

Проф. Ивана: Што не пишеш, Јована?

Јована: Немам хемијску.

Проф. Ивана: Не занима ме, запиши кармином!

Проф. Ната: Донеси ми свеску!

Стефан: Нисам је понио.

Проф. Ната: Па донеси је!

Проф. Мауро: Знате ли шта ћете уписати?

Снежана: Знамо, факултет!

Рефик: Јована, данас си два кила тежа.

Јована: Како?

Рефик: Нашминкала си се!

Проф. Живанка: Видим, са пажњом сте читали.

Стефан: Нисам ја са пажњом, ја сам са Анђелом.

Проф. Дарко: (узима Самиру телефон који звони)

Гдје се гаси телефон?

Самир: На дугме!

Тијана: Професоре, јесте ли исправили контролни?

Јована: Није ни био крив!

Проф. Вучко: Најбољи интернет провајдер?

Ученица: М-тел.

Проф. Ната: Шта је апсолутна, а шта релативна влажност?

Рефик: Апсолутна влажност је релативна, а релативна влажност је апсолутна.

Проф. Ненезић: Извод од синуса је? (...) Мало тише!

Стефан: Тишина!

Ученик са закашњењем долази на час.

Професорица провјерава да ли је путник.

Проф. Ненезић: Имаш ли карту?

Фахрудин: Немам, заборавио сам. (Пауза)

Могу ли да присуствујем часу?

Проф. Ненезић: Немам, заборавила сам.

Рефик: Јована, имаш више метара но година!

Ученица: Професорице, имате ли хемијску?

Професорица: Како си дошла на час без хемијске?

Ученица: Ма имам хемијску, него ми не ради.

Професорица: Па шта ће ти хемијска која не ради?

Сандра Мандић IV-1

Проф. Живанка: Нијесте више у средњој школи!

I-1

Професорица: Стефане, реци ми твоје име на енглеском.

Стефан: Ауу! Не знам вам ја енглески, професорице! (смијех)

Професорица: Ајде, онда, на хрватском!

Стефан: Стефан ГвозденовиЧ. (смијех)

Професорица: Ајде – на босанском!

Стефан: Стефан Гвозденовић, ба!

IV-5

На табли је написано:

1. Оженио је дјевојку.

2. Оженио се с дјевојком.

Проф. Живанка: Обје формулације су неправилне.

Гдје је грешка?

Балша: Грешка је што се уопште оженио.

Проф. Живанка: Исправите грешку у реченици:

Ученик је завршио први разред одличним успјехом.

Балша: Коју је оцјену имао из српског? (Смијех)

Проф. Живанка: Петицу. (Смијех)

Балша: Нек' онда он ово исправља.

IV-3

Поводом прославе Дана Школе Наставничко вијеће ЈУ Средње пољопривредне школе награђује следеће ученике:

НАЈБОЉИ УЧЕНИЦИ шк. 2014/2015.г.			
БР.	КАТЕГОРИЈА	ПРЕЗИМЕ И ИМЕ УЧЕНИКА	РАЗРЕД И ОДЈЕЉЕЊЕ
I	Ђак генерације	РАИЧЕВИЋ ФИЛИП	4-4
II	Најбољи ученици по разредима		
1.	Најбољи ученик I разреда	Первов Данило	1-4
2.	Најбољи ученик II разреда	Ноковић Никола	2-4
3.	Најбољи ученик III разреда	Мрдак Маја	3-4
4.	Најбољи ученик IV разреда	Раичевић Филип	4-4
III	Најбољи ученици по образовним профилима		
1.	Прехрамбени техничар	Влаховић Ксенија	4-1
2.	Пољопривредни техничар	Кнежевић Бојана	3-1
3.	Ветеринарски техничар	Дреновац Андријана	2-1
4.	Бродомашински техничар	Шкријељ Елдин	4-3
5.	Наутички техничар	Бабић Милан	2-3
6.	Шпедитерско- агенц. и цар. техничар	Кувелић Марина	3-4
7.	Аутомеханичар-ка	Јанковић Томо	3-6

БР.	КАТЕГОРИЈА	ПРЕЗИМЕ И ИМЕ УЧЕНИКА	Разред Одјељење
IV	Најбољи ученик практичне наставе на IV степену стручности Најбољи ученик практичне наставе на III степену стручности	Османи Енера	4-2
		Туша Џевахире	3-5
V	Школско литерарно такмичење поводом 23.априла, Свјетског дана књиге.	Војводић Томо (прва награда)	4-5
		Петрановић Марко (друга награда)	4-4
		Шкријељ Елвин (трећа награда)	1-5
		и Поповић Жељана (трећа награда)	
VI	Најбољи спортисти	Ценовић Мелиса	2-4
VII	Наградни Конкурс „Млади еко-репортери 2015.“ • II награда у категорији: фотографија биодиверзитета и предјела за фотографију: „Легенда о лаву“ • Фотографија: „Позитивно наелектрисање, позитивне жеље“ изабрана је за онлајн гласање	Алковић Анита	2-1
		Обрадовић Филип	1-5
VIII	Ученици без изостанака	Нилић Елвира	2-1
		Зверотић Сабро	3-2
		Дреновац Андријана	2-1

ЈУ Средња пољопривредна школа - Бар

адреса: Бјелиши бб, 85000 Бар
телефон: 030-302-785; 030-302-784; 030-311-701
e-mail: lider-sp@t-com.me; skola@polj-br.edu.me
web: www.poljoprivrednaskola-bar.me

2015. година